Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 370
Marți 12 noiemb. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Tractoarele la locul de muncă

Am anunțat de curînd, că în prezent brigăzile permanente de tractoare — repartizate să lucreze în unitățile agricole cooperatiste, sînt reorganizate aproape la toate S.M.T.-urile din țară. Ele sînt dotate cu mai multe tipuri de tractoare și mașini agricole, astfel încît să poată extinde mecanizarea lucrărilor și în zootehnie, legumicultură, protecția plantelor etc. In legătură cu această problemă, ne-am adresat tov. ing. Ion Marin, director general adjunct al Direcției generale S.M.T. și tov. Ion Frăsie, director general adjunct al Direcției generale a organizării sectorului cooperatist, care la întrebările puse ne-au răspuns următoarele:

De vorbă cu tovarășii directori generali adjuncți ION MARIN și ION FRĂSIE, despre activitatea brigăzilor permanente în unitățile cooperatiste

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre experiența obținută în acest an de către brigăzile permanente organizate în S.M.T.?

RĂSPUNS: După cum se știe, în scopul realizării întregului complex de lucrări agricole din gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole,—pretutindeni unde a fost necesar, au fost restructurate tractoarele și mașinile agricole, formîndu-se brigăzi de 5—6—7—8 și chiar 9 tractoare. Experiența din acest an a brigăzilor permanente a demonstrat că într-adevăr, potrivit contractelor încheiate, unitățile cooperatiste au asigurat în permanență lucrul mașinilor solicitate S.M.T.-ului. Așa au stat lucrurile de pildă la gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu", regiunea Timișoara, la gospodăria colectivă Movila Miresei, regiunea Galați și altele. Șeful de brigadă împreună cu președintele unității cooperatiste respective au stabilit întotdeauna lucrările ce trebuiau executate în decada în curs, care apoi au fost trecute în „Ințelegerea scrisă" respectivă. S-a întărit mult și disciplina în brigăzile permanente.

INTREBARE: Știm că în scopul evitării transportului inutil al tractoarelor și mașinilor agricole, s-au dat îndrumări ca începînd din primăvara acestui an, tractoarele și mașinile din brigăzile permanente să rămînă în comunele unităților cooperatiste. Ce s-a realizat în această privință?

RĂSPUNS: În raza de activitate a multor S.M.T.-uri cum sînt Peciul Nou — regiunea Timișoara, 23 August și Valul Traian, regiunea Constanța etc., au fost construite remize sau șoproane bune la gospodăriile colective, pentru adăpostirea batozelor, secerătorilor-legători, semănătorilor etc. In unele locuri, unde n-au fost condiții, s-au demontat și s-au adăpostit numai cutiile semănătorilor, iar restul utilajului a fost lăsat afară. La unele gospodării colective, ca la Șemlac, raionul Pecica, tractoriștilor li s-au amenajat tabere permanente în cîmp în case aflate pe terenurile gospodăriei colective.

INTREBARE: Ce ne puteți spune în privința reparării tractoarelor și mașinilor agricole, la reședința brigăzii permanente?

RĂSPUNS: In numeroase unități agricole cooperatiste, ca de pildă la gospodăria colectivă „2 Mai" deservită de S.M.T. Albești, regiunea Constanța, tractoarele și mașinile agricole care au avut nevoie de reparații și îngrijiri au fost reparate de către echipe speciale de la S.M.T. dotate cu utilaj corespunzător, în atelierele gospodăriilor colective, contra cost. Unde n-au existat astfel de ateliere, au fost trimise la fața locului atelierele mobile ale S.M.T.-ului. In orice caz, se poate spune că am făcut de pe acum un important pas înainte: la atelierele S.M.T.-urilor nu au mai fost afluite decît tractoarele și mașinile agricole care au necesitat reparații capitale și generale.

INTREBARE: In ce procent s-a făcut încadrarea brigăzilor permanente cu tineri care fac parte chiar din unitățile agricole deservite?

RĂSPUNS: In afară de tractoriștii mai vechi — care erau deja colectiviști — în primăvara acestui an au terminat cursurile organizate în S.M.T.-uri peste 2.500 țărani muncitori cu armata făcută, care și-au însușit meseria de tractorist. Aceștia au fost încadrați îndeosebi în brigăzile permanente, repartizate în comunele lor de origină. In acest fel s-a întărit în mod simțitor spiritul de răspundere al tractoriștilor pentru executarea unor lucrări de bună calitate, s-a întărit legătura între brigada de tractoare și cea de cîmp a unității cooperatiste și s-a rezolvat și problema cazării și hranei unui important număr de mecanizatori.

INTREBARE: In ce regiuni au fost înființate sectoare permanente de lucru compuse din 2—4 brigăzi?

RĂSPUNS: Deocamdată în regiunile Constanța, Timișoara, Baia Mare, Hunedoara, Galați și București. Acest lucru nu e ușor deoarece la fixarea unui sector permanent de lucru e nevoie să se asigure, pe lîngă volumul de lucrări, și construcțiile minime necesare (sub-depozit de carburanți, atelier pentru reparații, dormitoare etc.). Unde au existat posibilități, S.M.T.-urile au folosit din plin resursele locale.

INTREBARE: Dat fiind că se apropie iarna și din cîte știm există încă numeroase brigăzi permanente depărtate de centrul S.M.T.-urilor care nu au asigurate condiții pentru adăpostirea mașinilor și repararea utilajului, ce măsuri se pot lua cît timpul se mai menține frumos?

RĂSPUNS: In această privință — a subliniat tov. Frăsie Ion, directorul adjunct al Direcției generale a organizării sectorului cooperatist — noi adresăm un cald apel conducerilor gospodăriilor colective și cooperativelor agricole de producție cu rentă să studieze grabnic și cît se poate de serios modul cum mecanizatorii din brigăzile permanente pot fi ajutați. Folosindu-se resurse locale, și cu sprijinul conducerilor S.M.T.-urilor se pot construi într-un timp scurt adăposturi corespunzătoare pentru mașini. De asemenea, se pot amenaja mici ateliere necesare reparațiilor. Pentru transporturile de materiale desigur vor ajuta înșiși tractoriștii. Esențial este să se acorde toată atenția creării unor bune condiții de muncă și de trai mecanizatorilor din aceste brigăzi, astfel ca aceștia să nu mai fie siliți să se reîntoarcă în stațiuni pe timpul iernii, ci să rămînă în unitățile cooperatiste, unde pot efectua multe lucrări de transport, în sectorul zootehnic și cînd e vremea bună, chiar în cîmp, la arături și desțeleniri.

In întrecere

Harnicii mecanizatori de la gospodăria agricolă de stat Sinandrei, regiunea Timișoara, zoresc să îndeplinească planul arăturilor adînci de toamnă. Tractoriștii Miniei Gavril și Dan Ion sînt în întrecere. Cine o va cîștiga? Greu de răspuns, dat fiind că amîndoi ară zilnic cîte 6 hectare.

Unde arăturile de toamnă sînt neglijate

(De la corespondentul nostru). In toamna aceasta, gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța aveau de executat arături adînci pe o suprafață de 124.000 ha. Din acestea, au fost arate pînă acum numai cîteva zeci de mii de ha. Motivul? „Ar mai fi destul timp frumos pînă la căderea primei zăpezi, așa că la ce atîta grabă", spun unele conduceri ale gospodăriilor de stat din cuprinsul regiunii. Că timpul este frumos, iar pînă la jumătatea lunii decembrie mai sînt cîteva săptămîni, este adevărat. Nu trebuie însă uitat că noiembrie este lună de toamnă și vremea se poate schimba de la o zi la alta.

Adevăratele cauze care au făcut să se întîrzie aci executarea arăturilor adînci de toamnă sînt însă altele. In primul rînd, tărăgănarea recoltării porumbului de pe terenurile ce urmau să fie însămînțate cu păioase de toamnă (exemple: gospodăriile de stat Negru-Vodă, Burdușani și altele, unde nu s-a recoltat nici jumătate din porumb). In al doilea rînd, multe tractoare stau nereparate din cauză că lipsesc unele piese de schimb, iar cele care lucrează nu sînt folosite rațional (circa 500 de tractoare sînt folosite ca mijloace de transport). La gospodăria de stat Dăeni, din 47 de tractoare lucrează numai 19, restul fiind nereparate. De asemenea, la gospodăria de stat Runcu din 57 de tractoare, 23 sînt folosite la diferite transporturi.

Mai trebuie subliniată și tendința care există în majoritatea unităților, de a nu se mai folosi tractoarele I.A.R. pe motivul că sînt vechi și nu mai dau randament. Din păcate, aceeași părere o împărtășesc și tovarășii de la sectorul mecanizare al Trustului regional Gostat Constanța. Pornindu-se de la această idee cu totul greșită, unii tractoriști pretind să lucreze numai pe tractoare noi. Nimeni nu este împotriva înlăturării cu timpul a acestor tractoare, care nu sînt la nivelul K.D.-urilor sau U.T.O.S.-urilor; dar atîta vreme cît o parte din ele sînt încă bune, și mai ales pînă cînd vor putea fi înlocuite, ele trebuie folosite la maximum.

Timpul frumos care se menține și în Dobrogea, permite ca executarea arăturilor adînci de toamnă să fie intensificată. Pentru aceasta însă, este nevoie să fie eliberate cît mai repede terenurile ocupate cu porumb și coceni. Totodată, tractoarele să fie reparate și să lucreze cu întreaga lor capacitate.

GH. ROȘU

240 hectare cu POMI FRUCTIFERI

In toamna aceasta, în raionul Sighet se vor planta 24.000 de pomi fructiferi pe o suprafață de 240 de ha. In vederea începerii plantațiilor, s-au făcut intense pregătiri pentru identificarea terenului, pichetajul etc. La pepiniera secției agricole a raionului sînt stratificați pînă în prezent peste 14.000 pomi. Cei mai mulți vor fi plantați de către asociațiile pomicole din Călinești, Breb, Ocna-Șugătag și întovărășirea din Oncești.

Au terminat ÎNSĂMÎNȚĂRILE

Membrii gospodăriilor agricole colective din raionul Jibou au obținut realizări frumoase în campania însămînțărilor de toamnă.

Pînă zilele trecute, planul de însămînțări la gospodăriile colective din raion fusese realizat în proporție de 101 la sută.

De asemenea, cele 28 de întovărășiri agricole terminaseră însămînțările de toamnă.

Urmînd exemplul unităților agricole socialiste, țăranii muncitori cu gospodării individuale din 12 comune au terminat însămînțările pînă la 5 noiembrie, iar în restul comunelor din raion, muncile de toamnă sînt pe terminate.

Ca la S. M. T. Zeletin...

Numeroase S.M.T.-uri care anul trecut obținuseră rezultate slabe, în acest an, organizîndu-și bine munca au reușit nu numai să îndeplinească, dar și să depășească planurile de producție pe campanii. La S.M.T. Zeletin din regiunea Bacău, însă, nu numai că nu s-a observat vreo îmbunătățire a muncii, dar pînă în prezent în multe comune nu au fost îndeplinite nici măcar în procent de 50 la sută sarcinile de plan, în ceea ce privește executarea arăturilor și însămînțărilor din această campanie.

Din ce cauză oare? Cele relatate mai jos ne vor răspunde în bună măsură la această întrebare:

Pentru însămînțarea a 20 ha cu grîu la întovărășirea din satul Putredeni din comuna Glăvănești, două tractoare au lucrat nu mai puțin ca... 20 de zile. Aceasta deoarece KD-urile conduse de frații Telibașa (tractoriști din comuna Cociu, satul Poiana) au stat mai tot timpul defecte. Cînd de bine de rău tractoarele au fost reparate, mecanizatorii s-au urcat la volan, dar în loc să lucreze, au plecat... în comuna lor natală, ca să-și procure ceva „motorină" (căci vinificația strugurilor era în toi).

Ar fi fost bine ca conducerea S.M.T.-ului Zeletin să ia măsuri împotriva lipsei de disciplină a unor mecanizatori ca cei de mai sus. Dar iată ce s-a întîmplat:

După multă insistență, s-a trimis ce e drept un tractor și la întovărășirea din satul Glăvănești. Bucuroși de sosirea tractorului, întovărășiții au scos repede sămînța din magazie și au transportat-o la cîmp, pentru a se începe cel puțin acum, însămînțatul. In prima zi au fost însămînțate cîteva hectare. Seara însă, tractoristul respectiv a plecat cu K.D.-ul la stațiune și nu s-a reîntors decît dimineața pe la ora 11,30. La fel a procedat și în ziua următoare. In acest timp, întovărășiții stăteau și păzeau sămînța pe care o aduseseră la cîmp. După cele două zile, tractoristul nu a mai venit însă deloc la lucru. In această situație, Nichita Ion tehnicianul agronom din comuna Glăvănești a venit la sediul stațiunii să vadă ce s-a întîmplat. Aici, l-a găsit pe tractoristul Vasile Ion, întins pe o platformă de scîndură, făcînd plajă la soare. Interesîndu-se asupra cauzelor care l-au determinat să nu mai vină la lucru, tractoristul i-a răspuns că între timp se defectase și tractorul lui și că acum îl aștepta pe un mecanic să repare motorul.

In birourile stațiunii, tov. Nichita Ion a stat de vorbă și cu agronomul șef al stațiunii, tov. ing. Brundiu. Acesta l-a asigurat că... peste cîteva ceasuri tractorul va sosi la Glăvănești bine reparat.

Și întovărășiții au așteptat. Dar tractorul nu a mai venit. A doua zi, un grup de întovărășiți s-au prezentat din nou la stațiune. N-au apucat însă să arate că de trei zile sămînța întovărășirii stă pe cîmp că agronomul șef foarte supărat a și început să-i ocărască:

— Ce? Tractor? Semănat? Păi să vă însămînțeze președintele sfatului popular din comuna dumneavoastră. Că el se pricepe la toate. Așa cum a știut să ne „dea" la ziar că nu ne îndeplinim contractele, să vă dea și tractor să însămînțați...

Firește, întovărășiții s-au înapoiat cătrăniți și mîniați mai mult ca oricînd. După destulă stăruință din partea tovarășilor din conducerea comunei și a celor de la raion, stațiunea a trimis a patra zi la orele 16, alt tractor. Dar nici acesta n-a apucat să execute decît cîteva ture cu semănătoarea și s-a stricat.

In această situație, cum timpul era de-acum foarte înaintat, întovărășiții au ieșit cu atelajele și au reușit să însămînțeze cam 100 de ha din cele 191 planificate. Din cauza nerespectării prevederilor contractuale de către S.M.T. Zeletin, întovărășiții din comuna Glăvănești nu au terminat însă însămînțările de toamnă nici pînă la 5 noiembrie.

Se pune întrebarea: Cînd are de gînd serviciul regional S.M.T. să ia măsurile ce se impun, ca și S.M.T. Zeletin să-și îndeplinească sarcinile ce-i stau în față? Că iată, sîntem la mijlocul lunii noiembrie.

I. GHIORGHIU
(după o scrisoare de la Niculae Horinceanu)

N-AU SĂMÎNȚĂ?

— Ăștia de ce nu seamănă măcar acum la mijloc de noiembrie? N-au sămînță?
— Din contră! Au prea multă sămînță... de vorbă!...

Desen de AL. CLENCIU

RECOLTĂ BOGATĂ

Bogată recoltă de porumb au obținut în acest an membrii cooperativei agricole de producție cu rentă „Cîmpia Dunării" din comuna Cîrna, raionul Gura Jiului, unde s-a terminat de curînd cooperativizarea agriculturii.

Iată-i în fotografie pe cîțiva membri ai brigăzii de cîmp descărcînd porumbul dublu hibrid adus de la cîmp.

Gospodăria noastră poate îmbunătăți baza furajeră

Gospodăria noastră colectivă poate fi socotită pe drept cuvînt ca una dintre unitățile cu mari posibilități pentru sporirea numărului și productivității animalelor. Datorită condițiilor climatice favorabile, noi am dezvoltat an de an, sectorul zootehnic. In prezent pe lîngă vitele de muncă, gospodăria posedă aproape 500 capete ovine, 8 vaci de lapte și o stupină în formare. Ținînd seama însă de faptul că gospodăria dispune de însemnate rezerve furajere — nu putem spune că numărul animalelor de producție a crescut în mod corespunzător.

Cercetînd mai pe îndelete posibilitățile pe care le avem pentru asigurarea bazei furajere, observăm că numai pășunea gospodăriei ocupă 244 ha., adică aproape 35 la sută din totalul terenului agricol. Dacă adăugăm la acestea încă 70 ha. destinate culturii plantelor de nutreț, constatăm că gospodăria noastră are însemnate posibilități pentru dezvoltarea șeptelului. O bună parte din pășune este însă invadată de arborete, mărăcini, de mușuroaie de cîrtiță și cioate, ceea ce face ca productivitatea ei să fie redusă. In prezent, producția medie de iarbă la hectar abia atinge 4.000 kg.

Este știut faptul că asigurarea bazei furajere depinde în mare măsură de modul de îngrijire și îmbunătățire al pășunilor. Iată ce ne propunem noi să facem în această privință: In primul rînd vom executa toate lucrările de întreținere cum sînt: combaterea eroziunii, curățirea pajiștei de arborete și mărăcini, adunarea cioatelor și pietrelor, distrugerea mușuroaielor etc. In vederea obținerii unei producții cît mai mari de iarbă la unitatea de suprafață, vom aplica în plus îngrășarea pajiștei cu gunoi de grajd și supra-însămînțarea golurilor de pășune cu semințe de ierburi recoltate din flora spontană. La toate acestea, se vor mai adăuga aplicarea pășunatului sistematic pe parcele și îngrășarea prin tîrlire a pășunii, cu ajutorul cărora vom izbuti negreșit să sporim producția medie de iarbă la hectar de la 4 tone cît este în prezent, la 8 și chiar 10 tone în anii 1958—1959.

Ancheta noastră

Dacă facem o socoteală simplă asupra productivității pășunii ca rezultat al aplicării lucrărilor agrotehnice de care am vorbit, constatăm următoarele: In anul 1958, de pe cele 122 de hectare de pășune propuse de noi a fi curățite și îmbunătățite vom putea obține 976.000 kg. iarbă (socotind cîte 8.000 kg. masă verde la ha. pe an). Adăugind la aceasta producția de 488.000 kg. iarbă obținută de pe celelalte 122 de ha. (am calculat în medie cîte 4.000 kg. la ha). înseamnă că vom realiza în total 1.464.000 kg. iarbă.

Cu această cantitate de furaje, în anul 1958 vom putea hrăni 20 de vaci cu lapte și 800 oi mame.

De asemenea, în al doilea an, adică în anul 1959, cînd întreaga suprafață de pășune va fi îmbunătățită prin aplicarea lucrărilor agrotehnice, colectiviștii vor putea crește un număr de 30 de vaci de lapte și 1.200 oi. Cele peste 1.900.000 kg. masă verde (producția totală de iarbă rezultată în urma îmbunătățirii întregii pășuni) vor satisface pășunatul acestor efective de animale. Dacă adăugăm la aceste rezerve furajere și posibilitățile pe care le avem pentru asigurarea nutrețurilor concentrate, fibroase și însilozate în cadrul gospodăriei, rezultă că de pe urma dezvoltării fermelor de vaci și oi, precum și prin creșterea porcilor și organizarea unui heleșteu la punctul Recea, gospodăria va putea obține anual însemnate venituri bănești.

Odată cu dezvoltarea fermelor zootehnice este necesar—dacă este cu putință — ca Banca Agricolă din Bacău să ne repartizeze creditele pentru cumpărări de animale de prăsilă în trimestrul I și II și nu în trimestrele III și IV cum se obișnuiește în prezent.

Pentru industrializarea laptelui rezultat de la ferma de vaci propunem organelor agricole de la regiune să ne sprijine în vederea obținerii unui separator de lapte. Intrucît gospodăria noastră este așezată la o distanță de 40 km. de sediul raionului nu-i deloc rentabil să livrăm laptele neprelucrat.

Insfîrșit, avînd în vedere faptul că gospodăria noastră are peste 500 ha. teren agricol și perspective de creștere, propunem Ministerului Agriculturii și Silviculturii să ne repartizeze un inginer agronom sau zootehnist care să ne îndrume zi de zi, în vederea obținerii unor producții vegetale și animale cît mai mari.

GHEORGHE HRISCU
președintele gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu", comuna Rădeni, regiunea Bacău

Pe teme ACTUALE
Porumbul...

Ultima lună de toamnă! Noiembrie. In agricultură, această perioadă constituie prilejul unui nou bilanț: se numără kilogramele obținute prin recoltarea culturilor tîrzii. Și cum dintre acestea, porumbul a ocupat cele mai mari suprafețe, ne-am gîndit că el este cel mai în drept să primească elogiul rîndurilor de față, mai ales că datorită lui, gospodăriile agricole de stat au stabilit și un record. Care? In anul 1957, suprafața cultivată cu porumb în gospodăriile agricole de stat a crescut cu 350 la sută față de ultimii ani, iar producția globală a sporit cu 1.600 la sută în comparație cu anii 1951-1955. Cît privește producția medie la hectar, aceasta a crescut cu peste 235 la sută față de anul 1956. Rezultatul? Gospodăriile agricole de stat vor introduce în acest an în circuitul economic al țării aproape 500.000.000 de kg. de porumb, în afară de cele 3.000.000 de kg. de sămînță de porumb dublu hibrid, realizate în 18 unități specializate în producerea acestei semințe, ce vor fi puse — contra schimb — la dispoziția gospodăriilor colective.

500.000.000 de kg. de porumb! O cifră impresionantă. Și din punct de vedere aritmetic, dar mai ales socotind că, dacă numai jumătate din această cantitate va fi folosită pentru îngrășarea porcilor, populația țării noastre va avea în anul viitor numai prin contribuția gospodăriilor agricole de stat circa 50.000.000 de kg de carne de porc, pentru a-și satisface nevoile de hrană.

In fața acestei situații, orice comentariu credem că ar fi de prisos. Ar trebui poate să dăm o singură explicație și anume: aceste realizări se datoresc faptului că întreaga suprafață cultivată în acest an cu porumb a fost arată adînc din toamnă, că s-au folosit îngrășăminte organice și chimice (de 2 și de 3 ori mai multe decît în anul 1955), iar gradul de mecanizare a lucrărilor de întreținere a crescut cu 250 la sută. (In această privință merită a fi subliniat aportul mare al celor peste 100 de brigăzi experimentale).

In încheiere, se cuvine să mai facem o mențiune. Pe parcele destul de mari, unele dintre ele depășind chiar 100 de hectare, la gospodăriile agricole de stat Oradea, Caracal și altele, s-au obținut 10.000-11.000 de kg. de porumb știuleți la ha. Sîntem deci îndreptățiți să credem că, în anul viitor, gospodăriile agricole de stat vor obține o producție și mai mare. Lucrul este pe deplin posibil, dacă luăm în considerare că numărul brigăzilor experimentale din aceste unități a depășit 260, iar însămînțările fiind terminate, se va putea trece cu toate forțele la executarea arăturilor adînci.

GH. LEU

De la Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne anunță cu nemărginită durere moartea tovarășului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., luptător devotat pentru cauza poporului muncitor, pentru întărirea și înflorirea Republicii Populare Romîne.

Tovarășul Grigore Preoteasa făcea parte din delegația Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului R. P. Romîne care a plecat în dimineața de 4 noiembrie la Moscova pentru a participa la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La sosirea delegației la Moscova, în timpul aterizării, avionul a suferit o avarie. În accident și-au pierdut viața tovarășul Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., locotenentul major V. N. Șilahov — comandantul avionului, căpitanul I. I. Hriukalov — pilot și N. Z. Pavlikov — tehnician.

Ceilalți membri ai delegației cît și persoanele care o însoțesc nu au suferit decît ușoare răni și contuzii; starea sănătății lor este bună.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne exprimă pe această cale Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. mulțumiri pentru condoleanțele transmise în legătură cu moartea tovarășului Grigore Preoteasa și pentru măsurile luate în vederea îngrijirii sănătății celorlalți membri ai delegației.

Grigore Preoteasa

La 4 noiembrie, în urma unui accident tragic, a încetat din viață Grigore Preoteasa, fiu credincios al clasei muncitoare și al poporului nostru, militant devotat al partidului, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R.

Grigore Preoteasa și-a închinat viața încă din primii ani ai studenției mișcării revoluționare a proletariatului, celor mai înalte năzuinți ale poporului romîn. El s-a născut la 25 august 1915 într-unul din cartierele muncitorești cu veche tradiție revoluționară ale Capitalei. Tatăl său era muncitor tipograf la C.F.R., iar mama sa muncitoare la fabrica de țigări. Grigore Preoteasa a cunoscut din copilărie viața grea, plină de suferințe și lupte a proletariatului din țara noastră. Avînd o puternică sete de învățătură, el izbutește, înfrîngînd nenumăratele piedici pe care le întîmpinau fiii oamenilor muncii, să termine liceul în anul 1932 și să urmeze apoi studiile universitare.

Legăturile strînse cu oamenii simpli în mijlocul cărora a crescut, sentimentele sale puternice împotriva nedreptății sociale, îl îndreaptă încă din acești ani către mișcarea revoluționară.

În timpul marilor lupte revoluționare ale muncitorilor de la Grivița, Grigore Preoteasa ia parte activă la acțiunile de ajutorare a ceferiștilor și intră în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist din Romînia.

În anii cînd sub conducerea Partidului Comunist Romîn în întreaga țară se desfășura lupta împotriva fascizării Romîniei și pregătirilor războiului antisovietic, Grigore Preoteasa a devenit unul dintre conducătorii tineretului antifascist și ai mișcării studențești democratice din Romînia. Publicist deosebit de talentat, Grigore Preoteasa a participat la redactarea mai multor publicații antifasciste, legale și ilegale ale Uniunii Tineretului Comunist și Partidului Comunist Romîn.

Arestat în repetate rînduri de organele represive ale regimului burghezo-moșieresc, el a fost condamnat în 1935 de Consiliul de Război și a înfruntat, timp de doi ani și jumătate, viața aspră în închisorile Jilava, Doftana și Craiova.

În 1937—1938, după eliberarea din închisoare, Grigore Preoteasa își continuă activitatea revoluționară, ca membru al Comitetului local București al Partidului Comunist Romîn. Fiind din nou arestat este internat în anii 1940—1944 în lagărele Ciuc, Caracal, Tg.-Jiu.

După eliberarea țării noastre partidul îi încredințează sarcina de redactor șef al ziarului „Romînia liberă", precum și alte sarcini de răspundere. Intelectual cu o temeinică pregătire, devotat ideilor marxist-leniniste, el a desfășurat o activitate rodnică pentru dezvoltarea și înflorirea culturii țării noastre.

În 1956 Grigore Preoteasa este numit ministru al Afacerilor Externe și desfășoară o activitate neobosită pentru promovarea politicii de pace a partidului și guvernului.

La Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, Grigore Preoteasa este ales membru al C.C. al P.M.R., iar în iulie 1957 Plenara C.C. al P.M.R. îl alege membru supleant al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, avînd sub îndrumarea sa sectoarele culturii propagandei și agitației.

Pentru meritele sale deosebite, Grigore Preoteasa a fost distins cu înalte ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne.

Prin moartea iubitului nostru tovarăș Grigore Preoteasa clasa muncitoare, intelectualitatea progresistă din țara noastră, poporul romîn pierd un fiu credincios, iar Partidul Muncitoresc Romîn și statul democrat-popular un conducător de seamă.

Amintirea lui Grigore Preoteasa va rămîne neștearsă în inimile noastre.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

CEASURI INDURERATE

10 noiembrie 1957, orele 7 dimineața. În Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor din Moscova se află depus corpul neînsuflețit al tovarășului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R. Pe frontispiciul clădirii se află un mare portret al defunctului, încadrat cu pînză roșie cernită. Șiruri lungi de oameni ai muncii din Moscova, profesori, funcționari, elevi, delegații ale comitetelor de partid orășenești și raionale, ale Sovietului Moscovei și ale sovietelor raionale se perindă prin fața catafalcului inundat de crizanteme albe și roșii. Deasupra sicriului, îmbrăcat în pînză roșie cernită, străjuiește drapelul îndoliat al Republicii Populare Romîne. În sală se află de asemenea un imens steag roșu îndoliat al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. Candelabrele uriașe, coloanele de marmoră albă ale sălii sînt și ele îmbrăcate în pînză roșie cernită. Acordurile impresionante ale unei muzici funerare învăluie sala. Zeci și zeci de coroane se află în jurul catafalcului. Panglicile lor roșii poartă inscripții exprimînd un ultim salut adresat dispărutului. Coroanele sînt trimise de C.C. al P.C.U.S., de Sovietul Suprem al U.R.S.S. de organizațiile de partid și obștești din Moscova, de ministere, școli, fabrici și uzine, de ambasadele și legațiile străine din Moscova și de delegațiile de peste hotare sosite în capitala Uniunii Sovietice cu prilejul aniversării a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Prima gardă de onoare din jurul catafalcului este formată din studenți și aspiranți romîni aflați la studii la Moscova.

În Sala Coloanelor sosesc necontenit grupuri de generali și ofiteri superiori din forțele armate ale U.R.S.S., grupuri de oameni de cultură și artă. Ei se încadrează pe rînd în gărzile de onoare de la căpătîiul catafalcului.

La ora 10 și jumătate în garda de onoare iau loc tovarășii N. S. Hrușciov, Chivu Stoica, N. A. Bulganin, W. Gomulka, A.I. Mikoian, Den Siao-pin, Al. Moghioroș, J. Cyrankiewicz, M.A. Suslov, L. I. Brejnev, E. Furțeva, N.M. Șvernik, N. Ceaușescu, S. Zawadski, N. I. Beliaev, E. Kardelj.

În gărzile următoare iau loc tovarășii A.N. Kosîghin, O. Kuusinen, K. E. Voroșilov, M. G. Pervuhin, P.N. Pospelov, N. S. Patolicev, M. Dalea, A.A. Epișev, S. Voicu și numeroși conducători ai organizațiilor de partid și obștești din Moscova. În continuare, din garda de onoare a făcut parte și delegația coreeană în frunte cu Kim Ir Sen, delegația mongolă în frunte cu D. Damba și J. Țedenbal, delegația maghiară în frunte cu F. Muennich, delegația vietnameză în frunte cu Ho Și Min, delegația P.C. din Israel în frunte cu S. Mikunis, tovarășii A. Rankovici, M. Reimann și alții.

★

La amiază, în Sala Coloanelor a avut loc un miting de doliu la care au luat cuvîntul P.N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., N.I. Bobrovnikov, membru în C.C. al P.C.U.S., președintele Sovietului de Deputați ai Orașului Moscova, V.E. Semiciastnîi, secretar al C.C. al Comsomolului și N. Ceaușescu membru în Biroul Politic, secretar al C.C. al P.M.R.

În cuvîntarea sa, tov. Piotr Pospelov a spus printre altele: Deplîngem profund împreună cu întregul popor romîn această pierdere grea. Partidul comunist al Uniunii Sovietice, poporul sovietic, oamenii muncii din multe țări frățești l-au cunoscut pe Grigore Preoteasa ca pe unul din luptătorii consecvenți pentru victoria marxism-leninismului, pentru triumful ideilor internaționalismului proletar, pentru cauza construirii socialismului în Republica Populară Romînă. Oamenii muncii din țara noastră vor întări și pe viitor neabătut relațiile prietenești între popoarele Uniunii Sovietice și Romîniei, popoarele țărilor noastre vor lupta împreună pentru cauza construirii socialismului și comunismului, căreia i-a slujit neobosit pînă în ultimile zile ale vieții sale, Grigore Preoteasa.

Oamenii muncii din Moscova ca și întregul popor sovietic — a spus în cuvîntul său Nikolai Bobrovnikov — iau parte la durerea tovarășilor lor romîni în legătură cu pierderea grea suferită. Luîndu-și rămas bun de la tovarășul Grigore Preoteasa care ne-a părăsit înainte de vreme, oamenii muncii din Moscova vor păstra amintirea lui luminoasă și vor construi cu și mai multă abnegație clădirea luminoasă a comunismului, în strînsă colaborare cu popoarele frățești ale tuturor țărilor socialiste.

Vladimir Semiciastnîi a arătat că pentru tineretul sovietic, la fel ca și pentru tineretul romîn moartea prematură a tov. Preoteasa — unul din cei mai de seamă militanți ai mișcării tineretului comunist romîn constituie o grea pierdere. Amintirea tov. Preoteasa va rămîne pentru totdeauna în inimile tinerilor și tinerelor din Uniunea Sovietică.

În cuvîntarea sa tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că activitatea tovarășului Preoteasa s-a caracterizat printr-un înalt spirit de partid și intransigență revoluționară, că el a fost un militant neobosit pentru apărarea purității învățăturii marxist-leniniste, pentru întărirea ideologică a partidului și pentru întărirea unității sale, aducînd o contribuție de seamă la crearea unei intelectualități de tip nou, devotată poporului și cauzei construirii socialismului. Exemplul său va lumina și de acum înainte munca tovarășilor săi care l-au prețuit și l-au iubit, a intelectualității care va cinsti memoria sa, luptînd pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, așa cum a luptat Grigore Preoteasa întreaga sa viață.

După terminarea mitingului de doliu, în timp ce muzica intona marșul funebru de Chopin, sicriul, așezat pe un afet de tun, s-a îndreptat spre ieșire. O companie de onoare cu drapel a dat în tot acest timp onorul.

În fruntea cortegiului funebru care a pornit spre gara Kiev se află mașinile purtînd coroanele, portretul defunctului, ordinele și medaliile sale. Cortegiul funebru este urmat de membri ai C.C. al P.C.U.S., de membri ai guvernului U.R.S.S., ai delegațiilor străine, de M. Dalea, ambasadorul R.P.R. la Moscova și de personalul ambasadei R.P.R. de cetățeni romîni aflați la Moscova.

La tren, sicriul a fost purtat pe umeri de tovarășii Chivu Stoica, Al. Moghioroș, N. Ceaușescu, N I. Bobrovnikov, A.A. Epișev, L.I. Brejnev, Vladimir Gheorghiu, Mihail Dalea, N.S. Patolicev, V.I. Tișcenko și Constanța Crăciun.

La ora 14.00, ora Moscovei, trenul mortuar a plecat spre patrie.

Cu același tren a plecat pentru a conduce din Moscova la București rămășițele pămîntești ale tovarășului Grigore Preoteasa și pentru a participa la funeralii, o delegație guvernamentală sovietică alcătuită din tovarășii: L.I. Brejnev, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., secretar al C.C. al P.C.U.S., N. S. Patolicev, membru al C.C. al P.C.U.S., prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., N. I. Bobrovnikov, membru al C.C. al P.C.U.S., președinte al Sovietului de Deputați ai oamenilor muncii din orașul Moscova, A.A. Epișev, membru supleant al C.C. al P.C.U.S., ambasadorul Uniunii Sovietice la București și V. I. Tișcenko, adjunct al șefului unei secții a C.C. al P.C.U.S.

★

Profunda durere încercată de poporul nostru cu prilejul încetării din viață a tovarășului Grigore Preoteasa se reflectă și în sutele de telegrame de condoleanțe ce sosesc zilnic pe adresa C.C. al P.M.R.

S-au primit telegrame din partea: Comitetului orășenesc P.M.R.-București, Comitetelor regionale P.M.R.-București, Constanța, Timișoara, Stalin, Ploești, Regiunea Autonomă Maghiară, Suceava, Craiova, și altor comitete ale Partidului Muncitoresc Romîn; Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Romînă; Comitetului Central al U.T.M. și Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din R. P. Romînă; Comitetului Femeilor Democrate din R.P. Romînă; Uniunii pentru Cultură Fizică și Sport din R.P. Romînă; Comitetului Executiv al Sfatului popular al regiunii Ploești; Adunării Populare a Circumscripției Electorale nr. 34 din raionul Tg. Jiu, unde tovarășul Grigore Preoteasa a fost ales deputat în Marea Adunare Națională; muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din complexul C.F.R.-Grivița Roșie, de la Uzinele „23 August"-București, uzinele de tractoare „Ernst Thälmann"-Orașul Stalin, uzinele „Mao Tze-dun"-București, uzinele „1 Mai"-Ploești și alte întreprinderi.

Au sosit telegrame din partea: Uniunii Scriitorilor din R. P. Romînă, Uniunii Ziariștilor din R.P. Romînă, acad. C. I. Parhon, acad. S. Stoilov și altor oameni de știință și cultură; Teatrului de Stat din Arad; Institutului Agronomic „N. Bălcescu"-București; Institutului Medico-Farmaceutic-București; Institutului Politehnic Orașul Stalin și altor instituții de știință și cultură, din partea Colegiului Ministerului Afacerilor Externe și altor instituții de stat.

De peste hotare, s-au primit telegrame din partea: Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., delegației de vechi membri ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care vizitează țara noastră; Comitetelor Centrale ale: Partidului Comunist Chinez, Partidului Muncii din Albania, Partidului Comunist Bulgar, Partidului Comunist Francez, Partidului Comunist din Grecia, Partidului Comunist Italian, Partidului Comunist din Israel, Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Partidului celor ce muncesc din Vietnam și guvernul R.D. Vietnam; tovarășului Giancarlo Paietta, membru în conducerea P.C. Italian; Municipalității Nanterre din Franța.

Pentru a-și lua rămas bun de la tovarășul Grigore Preoteasa oamenii muncii vor avea acces în Palatul Republicii din Capitală în zilele de 12 și 13 noiembrie.

Înmormîntarea va avea loc miercuri 13 noiembrie la cimitirul militar Ghencea.

Loturile demonstrative IN POMICULTURĂ

Multe, variate și frumoase sînt văile ce străbat dealurile subcarpatice. Atît clima, natura solului cît și depresiunile acestor văi oferă condiții deosebit de prielnice pentru cultura pomilor fructiferi. Cu zeci de ani în urmă, locuitorii acestor minunate meleaguri dîndu-și seama că metoda cea mai bună și economică de valorificare a terenurilor din regiune este cultura pomilor, au început să planteze livezi care cu timpul au cuprins suprafețe din ce în ce mai mari.

La început, cînd pomii erau tineri, oamenii au simțit din plin roadele muncii lor. Cu timpul însă, din cauza nerespectării principalelor reguli agropomicole, din cauza bolilor și insectelor dăunătoare, pomii au îmbătrînit înainte de vreme, ceea ce a atras după sine scăderea treptată a producției de fructe.

Intr-o astfel de situație și-a început activitatea în anul 1949 stațiunea experimentală pomicolă de la Voinești, regiunea Ploești. În cei 8 ani de muncă, colectivul stațiunii a reușit să obțină succese deosebite în stabilirea celor mai potrivite măsuri agropomicole, în înmulțirea materialului săditor de elită; în combaterea principalelor boli și dăunători ai pomilor; în studierea și crearea de noi soiuri etc. — factori de seamă în refacerea și dezvoltarea pomiculturii din regiune.

Dar cercetătorii stațiunii nu s-au mulțumit numai cu atît. Ei s-au preocupat și de introducerea în practica pomicolă a realizărilor obținute în cîmpurile de experiență, în care scop au fost organizate în livezile unor pomicultori loturi demonstrative. În 1955, numărul loturilor demonstrative a fost de trei, în 1956 de 18, iar în 1957, datorită rezultatelor excepțional de bune, numărul lor a ajuns la 135, cuprinzînd 4.212 pomi pe o suprafață de peste 32 de ha.

Cu ajutorul acestor loturi demonstrative au fost dovedite pomicultorilor, cum nu se poate mai bine, superioritatea aplicării măsurilor agropomicole avansate în condiții diferite de sol, necesitatea folosirii îngrășămintelor chimice și a stropirilor în combaterea bolilor și dăunătorilor atît în timpul vegetației cît și în timpul iernii. Totodată s-a arătat în mod convingător că prin folosirea posibilităților locale se poate realiza repunerea pomilor pe rod.

La multe din loturile înființate au fost organizate și variante demonstrative, pentru a convinge pe pomicultori de necesitatea aplicării în complex a celor patru măsuri agrotehnice de bază: lucrarea și întreținerea solului; folosirea îngrășămintelor; aplicarea tăierilor în mod diferențiat și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Rezultatele loturilor demonstrative au fost deosebit de însemnate. Aplicînd întocmai lucrările recomandate recoltele de fructe au fost pe aceste loturi de 5.000—16.000 în 1956, iar în acest an — cu toate condițiile nefavorabile — s-a obținut 5.000—8.000 kg. fructe la hectar, pe cînd în aceleași condiții de climă și sol, pe pomii lăsați drept martori sau în livezile celorlalți pomicultori, producțiile au fost de 5—7 ori mai mici.

Producții mari de fructe au obținut și unii țărani muncitori care au aplicat regulile agrotehnice recomandate de specialiștii de la stațiune. De pildă Ion Cojocaru din comuna Voinești a executat pe lotul demonstrativ din livada sa toate lucrările indicate de către inginerul A. Șuta de la stațiune. Astfel, în toamnă a arat tot terenul din livadă, încorporînd în sol cîte 100—120 kg gunoi de grajd în jurul fiecărui pom. În primăvară, a arat din nou terenul aplicînd și îngrășăminte chimice, cîte 2 kg. azotat de amoniu, 2 kg superfosfat și 1 kg. sare potasică de pom. Pe lîngă curățirea de omizi, licheni și uscături a mai efectuat și tăieri de rărire și fructificare. Sub îndrumarea nemijlocită a inginerului Șuta, pomicultorul Ion Cojocaru a luptat și a apărat pomii de atacurile diferiților dăunători. În iarnă, de exemplu, a stropit pomii cu Sandolin împotriva păduchelui de San Jose, cu care ocazie a distrus și o mare parte din ouăle de cotari. Înainte de înflorit a stropit cu emulsie D.D.T. împotriva gărgăriței florilor de măr (Anthonomus) și de două ori cu zeamă bordeleză pentru combaterea rapănului (fusicladium); după înflorit, a aplicat tratamentul tot cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,5 la sută (a stropit de trei ori).

Roadele acestei munci n-au întîrziat să se arate. El a cules acum cîteva zile de la fiecare pom o producție medie de 50 kg mere Ionathan, pe cînd vecinii săi, E. Gille și N. Iguiescu care cred că fructele se pot obține fără a da pomilor îngrijirile necesare, n-au cules în acest an nici un măr din livezile lor.

O producție între 40—60 kg mere de pom au recoltat în acest an și Ovidiu Popescu, Ioan Toader din comuna Gemenea, Alexandru Andrei, Ion Bucura, Vasile Briceag, Dumitru Marinescu, Popescu Spiridon din Cîndești-Vale, precum și toți cei 135 pomicultori care au executat lucrările indicate de către specialiștii stațiunii la pomii de pe loturile demonstrative.

V. CAZACU

5 oameni, 5 tractoare, 500 de hectare
PRODUCȚIE DE PORUMB RECORD

Cînd stai cîteva zile într-o mare gospodărie cum este gospodăria agricolă de stat Caracal, care are aproape 10.000 de ha și numeroase animale, vezi și auzi multe lucruri interesante. Cuvinte de laudă la adresa acestei gospodării cît și a mecanizatorilor am auzit și eu zilele trecute, pe cînd mă aflam aci. Și cele mai multe sînt adresate acelor oameni, care prin priceperea și munca lor au contribuit la obținerea unei producții record de porumb. Căci de, nu-i lucru ușor să obții 10.000 kg porumb știuleți la hectar. Trebuie muncă multă pînă să vezi știuleții în pătul. Nu-i vorbă că și sămînța hibridă a făcut „minuni". Dar să lăsăm faptele să vorbească...

Un știulete = 1.200 boabe = 0,500 kg.

...La căsoaie (vagonul de cîmp al brigăzii experimentale de la această gospodărie) se adunaseră tractoriștii Gh. Curea, Barbu Pîrlogea și Dumitru Potecaru. Ion Lupescu, șeful brigăzii deschisese discuția:

— De ce ne faci de rîs măi Potecarule? Hai spune, asta se mai poate numi treabă făcută de brigada experimentală? Tu nu știi că arătura trebuie făcută la timp și că însămînțatul nu trebuie să întîrzie nici în ruptul capului? Măi, Potecarule, hibridul nu îngăduie să-l amîni semănatul. Dar cum putem noi face asta dacă unul ca tine nu se ține de căruță? Noi pornim la treabă de dimineață, iar tu abia cînd soarele iese de după deal; noi lăsăm lucrul cînd se înnoptează, iar tu cînd nici umbrele serii nu s-au lăsat. Și apoi, frate, noi avem un salariu de 1.000 de lei pe lună...

Și rînd pe rînd fiecare tractorist l-a „purecat" pe Potecaru. Acesta și-a recunoscut vina. De atunci, nu s-a mai întîmplat. În scurt timp, Potecaru a trecut în rîndurile fruntașilor. Brigada experimentală s-a dovedit de asemenea în fruntea muncilor. Porumbul a fost semănat pe cea mai mare suprafață după miriște, în teren arat adînc de cu toamnă, iar primăvara a fost lucrat cu cultivatorul și cu grapa. Această lucrare s-a făcut de două ori. Apoi, între 6 și 15 aprilie 1957 s-a băgat sămînța în pămînt. „Cam de vreme" spuneau unii tovarăși de la regiune, inginerii și tehnicienii gospodăriei însă erau convinși că au făcut bine. De acum ei așteptau să răsară porumbul. Dar degeaba.

„Vedeți? S-a clocit porumbul în pămînt, spuneau unii. Nu vrea să răsară".

Acum le era cam teamă nu numai mecanizatorilor din brigada experimentală ci și celor din conducerea gospodăriei. „Ar fi un mare bucluc ca atîta sămînță hibridă să se ducă pe gîrlă", spuneau alții. Trustul Gostat Craiova și chiar Ministerul se interesau îndeaproape de soarta acestui porumb. Dar porumbul iată, nu mai răsărea. Unii tovarăși de la Trust și Minister au fost chiar de părere să se are din nou terenul și să se însămînțeze încă o dată. Conducerea gospodăriei însă a mai așteptat cîteva zile. Pe terenul însămînțat cu porumb s-a dat o prașilă oarbă cu sapele rotative. În două-trei zile porumbul a început să răsară. Creștea frumos. Apoi, mecanizatorii din brigada experimentală i-au dat 6 prașile mecanice. Unde a fost nevoie, s-au dat și îngrășăminte chimice. Mai în vară, porumbul a crescut atît de mare, încît omul nu se vedea călare din lan.

...A venit și recoltatul. Aceiași oameni care în primăvară trăiau cu emoție dacă va răsări sau nu porumbul, admirau acum știuleții din grămezile aurii.

Directorul gospodăriei, tov. Gh. Stănescu a luat un știulete din grămadă. A numărat boabele și apoi s-a adresat lui Ion Lupescu, șeful brigăzii experimentale:

— 1.200 boabe. Și cîntărește peste o jumătate de kg. Ați făcut treabă bună. Bravo brigăzii tale! Asta înseamnă 10.000 kg la hectar. Ce bine era dacă toate hectarele dădeau o atît de mare producție...

De ce numai pe jumătate?

Trupul Comanca ca și trupul Fărcașele aparțin de aceeași secție. La Fărcașele unde lucrează brigada experimentală, așa cum am arătat mai sus, pe cea mai mare suprafață s-a obținut o producție de 10.000 kg. la ha. La Comanca însă, s-a obținut numai pe jumătate.

— Poate aici porumbul a fost șiștăvit în cea mai mare parte, l-am întrebat pe șeful secției, Ion Radu.

— Nu-i asta cauza. Totul depinde de timpul cînd faci lucrările și de felul cum le faci. În acest an, ca niciodată, producția de porumb ne a demonstrat ce importanță mare are executarea lucrărilor la timp și ce înseamnă mecanizare. La trupul Comanca, s-a însămînțat doar cu 2 săptămîni mai tîrziu. Ce-i drept, brigada a doua nu prea a făcut muncă de calitate. Arăturile nu le-a executat la timp. Chiar și acum tractoriștii mai lipsesc uneori de la muncă, iar disciplina în rîndul brigăzii lasă uneori de dorit. Nici prașila nu s-a făcut în termeni optimi, ca la Fărcașele. În loc de 6 prașile, cîte s-au dat la Fărcașele, la Comanca s-au dat numai 2 prașile mecanice și 2 manuale.

Mai trebuie spus însă, că conducerea gospodăriei nu s-a îngrijit ca și brigada a II-a să fie înzestrată cu utilajele agricole necesare. Din această cauză, aici nu s-a putut lucra mecanizat pe scară largă, ca la Fărcașele.

Acestea sînt doar cîteva lipsuri, dar care cîntăresc mai puțin cu 5.000 de kg știuleți la fiecare hectar.

— Asta e o învățătură pentru noi — spunea inginerul agronom șef Ion Vlădoiu. În anul viitor vom ști însă cum să procedăm. Vom munci în așa fel ca de pe fiecare hectar să scoatem cîte 10.000 de kg. de porumb, pentru a putea da statului o producție dublă față de anul 1957. De altfel, în acest scop, noi am început de pe acum să pregătim terenul; arătura adîncă de toamnă și îngrășarea terenului.

T. MARIUS

Colaborare rodnică

Ședințele de sfat S.M.T. se țineau pînă de curînd la stațiunea de mașini și tractoare Horia — regiunea Constanța, așa cum se obișnuiește în general în toate S.M.T.-urile: președinții, inginerii și tehnicienii — ca și unii fruntași din gospodăriile colective și întovărășirile agricole se adunau în ziua și la ora fixată la club ori în altă încăpere a S.M.T.-ului. Aci, după ce se ținea raportul obișnuit al conducerii stațiunii se desfășurau discuții luîndu-se și hotărîrile respective pentru buna organizare a muncii în S.M.T. și în unitățile deservite.

La propunerea tov. Nicolae Gheorghe, secretar al comitetului raional de partid Hîrșova, ședința de sfat S.M.T. ținută de curînd la stațiunea de mașini și tractoare Horia a fost îmbogățită cu lucruri noi, ce nu figurau pe ordinea de zi, astfel încît participanții să se poată înapoia la locurile lor de muncă cu învățăminte cît mai prețioase.

Cum anume s-a procedat?

După ce s-a făcut, pe baza datelor comunicate din teren, o scurtă analiză a desfășurării arăturilor și însămînțărilor de toamnă în raza de activitate a S.M.T.-ului Horia, participanții la ședință au pornit cu 3 autocamioane la una din cele mai bine dezvoltate gospodării colective din raion, cea din Casimcea.

Președinții de gospodării colective prezenți au vizitat aci întîi via colectivei, ascultînd explicațiile date de vrednicul inginer agronom Furtună Ion.

Vizitatorii au poposit apoi la grajdurile de vaci ale gospodăriei și la saivanul oilor din rasa merinos. Ei au stat de vorbă cu îngrijitorii, s-au interesat asupra modului cum este organizată munca și au notat în carnete multe lucruri noi și interesante.

La inițiativa comitetului raional de partid și a conducerii S.M.T.-ului, a doua zi a fost organizată o altă vizită, de data aceasta la gospodăria agricolă colectivă „Secerătorul" din comuna Topalu. Aci participanții la ședința sfatului S.M.T. au vizitat orezăria ce se întinde pe 30 de hectare, grădina de legume — unde tocmai se recoltau zarzavaturile de toamnă, — cele 50 de hectare cu vie și tarlalele pe care se făceau însămînțările cu grîu și orz, atît cu mașinile de la S.M.T. cît și cu atelajele proprii.

După amiază, la clubul gospodăriei colective ședința sfatului S.M.T. a continuat. Între altele, tov. ing. Nicolae Ilie, agronomul șef al S.M.T.-ului Horia, a arătat că deși multe gospodării colective sînt încadrate cu ingineri agronomi, în unele locuri aceștia nu se străduiesc ca, dată fiind calificarea și priceperea lor, să aplice măsurile agrotehnice înaintate în muncile de toamnă.

În încheierea ședinței, tov. Nicolae Gheorghe, secretar al comitetului raional de partid, a evidențiat gospodăriile colective care au terminat la timp însămînțările (cum e cazul cu cea din satul Crișan, comuna Horia). Totodată însă, tov. Nicolae a criticat conducerea S.M.T.-ului Horia care nu îndrumă și nu controlează în suficientă măsură munca brigăzilor pe teren și atelierul mecanic. Numai așa se explică de ce multe tractoare ale stațiunii — acum, în plină campanie de toamnă, cînd lucrările de însămînțări trebuie zorite cu toate forțele, stau defecte pe lîngă vagoanele de cîmp, iar 10 semănători sînt ținute în mod nejustificat în ograda stațiunii.

Participanții la această ședință a sfatului S.M.T. au subliniat că discuțiile — și îndeosebi cele două vizite la gospodăriile colective din Casimcea și Topalu — s-au dovedit a fi pline de învățăminte. Ei au hotărît ca viitoarea ședință a sfatului S.M.T. să fie ținută tot la o gospodărie colectivă — la cea din satul Stupini, — unde de asemenea vor putea fi văzute la fața locului realizări de seamă și studiate metode de lucru, ce vor folosi mult în viitor dezvoltării gospodăriilor agricole colective din raion.

P. CONSTANTIN
corespondent

Primii din BANAT

— Din experiența raionului Sînnicolau Mare, cooperativizat în întregime —

Însemnări

Străbătînd plaiuri bănățene

Nespus de frumoase plaiuri bănățene... Le-am străbătut în acele zile cînd vaierul stins, abia șoptit, al ruginiilor frunze ce mor nu putea așterne în suflet tristețea zilelor de toamnă. Pe ulițele satelor fîlfîiau drapelele roșii ale unei mari victorii: terminarea cooperativizării agriculturii în raion. Din comună în comună am cules într-un caiet cifre grăitoare, întîmplări, crîmpeie din viață... Răsfoiesc însemnările și deslușesc taina unei însemnate biruințe...

...Satul Pesac. În poarta gospodăriei colective un autocamion încărcat cu știuleți de porumb.

— Duceți la baza de recepție porumbul contractat? întreb eu.

— Pe naiba! zice un colectivist. Asta-i porumbul lui Ionel Slatina. 16.800 kg, plată suplimentară pentru zilele-muncă.

— Atît de mult porumb primește un singur om?

— Ce-i mult? Păi gîndește-te și dumneata la recolta care am scos-o: 6.900 kg la hectar. Am muncit pămîntul cum se cere și am semănat hibrid dublu. Nu știi vorba romînească: „Ce semeni, aceea culegi"?

Vorba o știam, firește. Și mai știam una: „faptele sînt cel mai puternic îndemn"! A doua zi, după ce s-a împărțit plata suplimentară la cereale în gospodăria colectivă din Pesac, 12 noi cereri de înscriere au sosit la consiliul de conducere. Și nu m-am mirat nici către sfîrșitul săptămînii, cînd trecînd din nou prin Pesac am aflat că satul întreg este cooperativizat.

...În Lovrin mi-a zăbovit mai mult privirea asupra unui panou comparativ: recolta medie la grîu 2.169 kg la ha în gospodăria colectivă, 1.190 kg. în sectorul individual. Se puneau alături cîștigurile din acest an a doi săteni ce avuseseră aceeași suprafață de pămînt, aceleași brațe de muncă: Gheorghe Cristea, colectivist, a primit 7.194 kg cereale plus 7.033 lei. Toate produsele obținute de Precup Tirlea, țăran cu gospodărie individuală, valorează doar 6.100 lei.

Cînd m-am întors prin Lovrin, după cîteva zile, panoul nu mai era acolo.

— L-am dat jos că nu-și mai avea rostul, îmi spune președintele sfatului popular. Acum tot satu-i cooperativizat. Oamenii noștri pășesc către altă viață. Iată, asta din față — ne oprisem în dreptul unui mic șantier — este a 68-a casă construită de colectiviști și întovărășiții din Lovrin, în ultimii trei ani.

...Am notat și asta în carnet. Și cînd am totalizat pe raion, ce credeți? Au ieșit cifre ce-ți umple sufletul de bucurie: 1.170 case noi și-au construit colectiviștii și întovărășiții în ultimii ani. Multe gospodării colective, ca acele din Lovrin, Cenad, Sînnicolau Mare, sînt astăzi milionare. Gospodăria colectivă din Uihei a obținut 1.857 kg grîu și 35.000 kg sfeclă de zahăr la ha, întovărășiții din Beba Veche în medie peste 4.000 kg porumb la ha, etc. etc. Ce exemple pot fi mai însuflețitoare pentru țăranii muncitori de pe ogoarele bănățene decît aceste recolte de aur, cu mult mai bogate decît în visele celui mai cutezător localnic? Și totuși... Totuși mai erau unii care se codeau să depună cererea, zăboveau...

...Beba Veche, comuna cea mai de apus a țării. Din vatra satului pînă la frontieră, o aruncătură de piatră. Există aci o bornă triunghiulară ce marchează granița între trei țări: Ungaria, Jugoslavia, Romînia. Pe vremuri, cînd aceste plaiuri erau stăpînite de groful Borcsay, piatra a fost martora multor neînțelegeri iscate între romîni, maghiari și sîrbi. Astăzi, peste ulițele satului stăpînă e prietenia. În gospodăria colectivă cît și în întovărășirea „9 Mai" muncesc laolaltă, în bună înțelegere, oameni de naționalități diferite. N-a fost deloc ușor să smulgi din sat și ultima buruiană a urii.

— Nu fac eu tovărășie cu alde Ianoș Baci, zicea încăpățînat Sebeșan, unul din cei mai vrednici și prețuiți mijlocași din sat. De ce-l ura însă pe Ianoș? Nici el nu putea spune. Poate așa moștenise din moși-strămoși, poate vedea în el un urmaș al grofului împilator. Agitatorii au stat de vorbă cu el, i-au arătat că Ianoș Baci îi e prieten, că au împreună același țel. Sebeșan s-a luminat. A depus cererea. După el, în zilele ce-au urmat alte 24 de familii au intrat în întovărășirea „9 Mai". Și de treci astăzi prin Beba Veche, e musai să stai de vorbă cu Sebeșan Petre, președintele, ori cu Ianoș Baci, mîna lui dreaptă.

Șirul faptelor e lung... Ar mai fi desigur multe de spus despre acești inimoși bănățeni — aproape 14.000 — care au pornit să-și lucreze împreună cele 60.000 de hectare teren, să-și clădească belșugul zilei de mîine.

Lucrările de calitate — contribuția noastră la cooperativizarea agriculturii

VASILE VOICHIȚA
Erou al Muncii Socialiste, șeful brigăzii I de la S.M.T. Sînnicolau Mare

Noi mecanizatorii stațiunii de mașini și tractoare Sînnicolau Mare am contribuit la terminarea cooperativizării raionului pe două căi. Unii dintre noi, cum ar fi, de pildă, pontatorul Stean Hațeganu din brigada mea, au făcut parte din echipele de agitatori ce s-au deplasat în satele și comunele Cenad, Pesac, Lovrin și altele, pentru lămurirea țăranilor muncitori. Alții au sprijinit cooperativizarea lucrînd ca agitatori doar în satul unde se afla brigada, dar mai cu seamă executînd lucrări de bună calitate la unitățile pe care s-au deservit. Ce îndemn putea fi mai puternic pentru țăranii muncitori rămași în afară decît faptul că gospodăria colectivă, lucrîndu-și mai bine pămîntul, dobîndea recolte sporite la hectar? De exemplu, gospodăria colectivă din Sînnicolau Mare, deservită de tractoriștii din brigada mea, a obținut în acest an ...756 kg grîu, 2012 kg orz și peste ...00 kg porumb știuleți la ha. După ce s-a făcut evaluarea recoltei de porumb la gospodăria colectivă și întovărășirea din comună, peste ...50 de familii au făcut cereri de intrare în unitățile cooperatiste.

Tractoriștii din brigada I n-au alergat doar după hantri, ci s-au străduit să execute lucrările potrivit cerințelor agrotehnicii și la timpul optim. În momentul de față, brigada noastră este fruntașă pe stațiune, avînd îndeplinit planul anual în proporție de 112,8 la sută. Arăturile adînci de toamnă continuă. Într-o singură decadă cele 10 tractoare ale brigăzii au efectuat ...0 hantri față de 390 cît era planul. Tov. Toth Andrei, fruntașul brigăzii, a îndeplinit planul campaniei de toamnă în proporție de 249,99 la sută.

Putem evidenția alături de dînsul și pe tractoriștii Nedin Branco, Vöros Petru și alții, care pe lîngă un volum mare de lucrări bine executate au realizat și economii de carburanți ce se ridică pe întreaga brigadă la suma de 36.000 lei.

Mă veți întreba, pe drept cuvînt, care este secretul acestor succese? Cum au reușit tractoriștii brigăzii I să realizeze atît de mari depășiri de plan? Cum a izbutit, de pildă, Nedin Branco să facă cu tractorul lui peste 1.000 de hantri fără reparații?

Răspunsul este simplu. Mecanizatorii noștri s-au obișnuit să-și îngrijească temeinic tractorul, să-l alimenteze și să-l curețe la timp, să meargă cu el în viteza cea mai potrivită și să-l folosească întreaga capacitate de lucru. Pentru aceasta a fost necesar ca fiecare tractorist să-și cunoască perfect mașina, spre a putea interveni imediat cu succes, în cazul defectării ei pe brazdă. O altă însemnată problemă pe care noi am reușit s-o rezolvăm de cîțiva ani este permanentizarea oamenilor și mașinilor în brigadă, ceea ce contribuie în foarte mare măsură la întărirea disciplinei în muncă și a simțului de răspundere personală. Este deosebit de interesant faptul că tractoarele K.D. ce intră în componența brigăzii deși nu sînt noi (au 4—5 ani de cînd lucrează pe ogoare) n-au fost aduse anul acesta nici măcar un ceas la atelierul de reparații.

Firește, succesele dobîndite pînă acum nu ne mulțumesc. Mai avem încă multe de făcut, îndeosebi în problema reducerii prețului de cost al hantrului.

Terminarea cooperativizării pune și în fața mecanizatorilor brigăzii I sarcini sporite. Ne vom strădui să le îndeplinim cu cinste, spre a contribui la sporirea producției agricole în gospodăriile colective și întovărășirile pe care le vom deservi.

Pagină realizată de:
Gheorghe Jangociu și Ing. Florica Plopeanu

O primă etapă a fost înfăptuită

O primă etapă pe drumul făuririi unei agriculturi noi, socialiste, a fost înfăptuită: s-a terminat cooperativizarea raionului nostru. Răspunzînd cu încredere chemării partidului, 13.890 de familii au pășit de bunăvoie pe drumul belșugului formînd o singură, puternică și mare familie, aceea a agricultorilor cooperatori.

La începutul acestui an, existau în întreg raionul doar 17 întovărășiri agricole, o cooperativă de producție cu rentă și 25 gospodării colective. Toate la un loc cuprindeau doar 6.485 de familii, adică mai puțin de jumătate din numărul celor existente în raion, și o suprafață de 27.910 ha. Astăzi avem 54 de întovărășiri cu 7.806 familii și 29.818 ha teren, o cooperativă cu rentă cu 40 familii și 190 ha teren și 25 gospodării colective cu 6.050 familii și 25.068 ha teren. Cînd se va scrie istoria luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii în patria noastră, se va aminti desigur și despre raionul Sînnicolau Mare, despre ritmul neobișnuit de viu în care s-a desfășurat aci cooperativizarea în anul 1957 și îndeosebi în lunile septembrie și octombrie. Numai în acest scurt timp, în sectorul cooperatist au intrat aproape 35 la sută din țăranii muncitori din raion. Gospodăriile colective și întovărășirile agricole au crescut cu 4.638 familii de țărani muncitori și cu 22.310 ha de teren arabil.

Fără îndoială că dobîndirea acestor succese nu a fost de loc ușoară. Două au fost căile folosite de comitetul raional de partid pentru socializarea agriculturii: desfășurarea unei permanente și multilaterale munci politice de masă în rîndul țăranilor muncitori și intensificarea luptei pentru întărirea economico-organizatorică a unităților cooperatiste existente, astfel ca ele să devină adevărate puncte de atracție pentru individuali. Respectînd indicațiile date în Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din iulie 1956, noi am mutat centrul de greutate al muncii politice jos, în organizațiile de bază sătești. Acestea au izbutit să activizeze membrii și candidații de partid, să mobilizeze toate forțele din comune în stare să ajute la desfășurarea muncii politice de masă, pentru cooperativizarea agriculturii. Un număr de 1.550 agitatori, împărțiți pe echipe mici, au activat în aceste luni în satele și comunele raionului, sub îndrumarea permanentă a instructorilor teritoriali de partid și a membrilor biroului raional P.M.R. Secretarii comitetului raional de partid nu s-au mulțumit să conducă munca de la centru, ci au lucrat efectiv zile și săptămîni în șir într-una din cele 4—5 comune de care răspundea fiecare. De pildă, tovarășul Schütz Anton a lucrat un timp mai îndelungat în comuna Teremia Mare, unde munca pentru cooperativizare se desfășura mai greu. Tovarășul Schütz a izbutit să atragă în munca de agitație, pe lîngă inginerii și tehnicienii din gospodăriile de stat, salariații sfatului popular, cadrele didactice etc. și pe colectiviști și întovărășiți fruntași ca: Pandek Ștefan, Zaharie Teodor, Ulucaru Ștefan, oameni cu multă influență în rîndul țăranilor muncitori. Aceștia au reușit mai repede să-și convingă rudele și prietenii să depună cereri și astfel, în scurt timp, întreaga comună a fost cooperativizată.

Merită a fi evidențiat și felul în care a lucrat tovarășul Tomi Dumitru, instructor de partid din Valcani. La venirea lui în această comună, mai existau încă 470 de familii în sectorul individual și nimeni nu putea afla cauza șovăielii oamenilor. Tovarășul Tomi și-a dat seama că totul pornește de la faptul că înșiși doi membri de partid care aveau multă trecere în sat, — Ilcău Ioan și Zomborean Nicolae — nu se hotărîseră încă să pășească într-o formă de cooperare agricolă, ceea ce exercita o influență negativă și asupra celorlalți țărani. În ședința de partid convocată pentru discutarea acestui caz, ei și-au recunoscut greșeala. În zilele următoare, au semnat cererî de intrare în întovărășire, iar după ei, mulți alți țărani muncitori din sat au pășit pe calea muncii în comun. Cazuri asemănătoare s-au petrecut și în Beba Veche, unde după ce agitatorii l-au convins pe mijlocașul Petru Sebeșan să intre în întovărășire, se primeau zilnic cîte 20—30 cereri.

MIHUȚ AUREL
prim-secretar
al comitetului raional
P.M.R. Sînnicolau Mare

Comitetul raional de partid a pus un accent deosebit pe întărirea economico-organizatorică a unităților existente și pe popularizarea succeselor gospodăriilor colective. S-a încetățenit la noi bunul obicei ca la adunările generale ale colectiviștilor, la împărțirea avansurilor de 40 la sută, să fie invitați și țărani muncitori cu gospodărie individuală. Ce îndemn putea, de pildă, să fie mai puternic pentru țăranii individuali din comuna Lovrin ca faptul că au văzut cu ochii lor cum gospodăria colectivă a împărțit colectiviștilor, ca un prim avans: 6 lei, 3 kg grîu, 0.400 kg orz și alte produse pentru o zi-muncă? Colectivistul Riegelmayer Ioan, cu 3 brațe de muncă, a primit doar ca avans 1.410 kg de grîu, 188 de kg orz și 2.820 lei. Cu același număr de brațe de muncă, vecinul său, individualul Petru Petrescu, a scos de pe cele 2 ha. cultivate 2.165 kg grîu. Comparația ce s-a făcut între veniturile celor 2 țărani muncitori a fost convingătoare: într-o singură zi, pe la sfîrșitul lunii august, 66 de țărani muncitori individuali din circumscripția lui Riegelmayer au depus cereri.

În fața graficului comparativ din comuna Variaș, la gazetele de perete din Pesac, Lovrin și Cenad se opreau deseori grupuri de țărani muncitori vorbind cu aprindere. Discuția aluneca atunci către posibilitățile uriașe pe care le are gospodăria colectivă de a smulge pămîntului roade cît mai bogate. În această privință, recoltele anului 1957 au fost îndeajuns de grăitoare. Bunăoară, la grîu gospodăria colectivă din Lovrin a obținut în medie 2.189 kg, cea din Variaș 1.897 kg, cea din Uihei 1857 kg etc. La porumb, colectiva din Cenad, semănînd hibrid dublu pe o suprafață de 187 ha, a scos peste 6.000 kg știuleți la ha. Pentru majoritatea gospodăriilor colective din raion 4.000 kg de porumb la ha a devenit o recoltă ce nu mai mira pe nimeni. Și firește că toate aceste succese, întărirea economică a gospodăriilor colective și sporirea veniturilor colectiviștilor nu puteau rămîne fără ecou în masa țăranilor muncitori. Vestea că, de pildă, în Pesac s-a introdus plata suplimentară la 3 culturi: grîu, porumb, sfeclă de zahăr, că la porumb gospodăria a scos în medie 6.500 kg știuleți la ha și că un singur colectivist, cum ar fi Slatina Ionel, cu 2 brațe de muncă, a obținut în plus pentru depășirea planului 16.800 kg porumb, a făcut ocolul raionului cu iuțeala fulgerului. Oamenii vor și luptă să trăiască mai bine. Ei văd că în fruntea celor ce pășesc spre belșug sînt colectiviștii. În ultimii ani, numai în întreg raionul colectiviștii și întovărășiții și-au construit peste 1100 case, și-au cumpărat 63 vaci cu lapte, peste o mie de biciclete și aparate de radio etc. Aproape fiecare gospodărie colectivă are camion. Avem 5 gospodării colective milionare. Fondul de bază a crescut de la 10.893.512 lei cît era la începutul anului 1955, la 15.144.214 lei. S-a dezvoltat, însă nu pe măsura posibilităților, și sectorul zootehnic în gospodăriile colective. De exemplu, gospodăria din Cenad posedă astăzi peste 500 de animale mari, 847 oi, 212 scroafe, 78 stupi etc. S-au extins suprafețele cultivate cu legume, și multe gospodării colective și-au făcut cărămidării proprii.

Larga popularizare a acestor realizări a adus o contribuție de seamă la grăbirea terminării cooperativizării raionului. Dar știm că timp de odihnă nu există. Va trebui să muncim mai departe cu însuflețire pentru dezvoltarea și întărirea economică a unităților existente, pentru sporirea producției de porumb și grîu, pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective. Va trebui să convingem toți oamenii muncii de pe ogoarele raionului să pășească cu încredere în marea familie a colectiviștilor, urmînd exemplul celor din Pordeanu, Uiheiu și Sînpetru Mic, sate complet colectivizate.

Priviți graficul de mai sus. Faptul că valoarea fondului obștesc al gospodăriei colective din Variaș apare cu circa 50 la sută mai mare decît al celei din Uihei, dă impresia unei mai bune chibzuințe la prima gospodărie.

În realitate, lucrurile stau altfel. Raportat la unitatea de suprafață fondul obștesc este mai mare la gospodăria din Uihei decît la cea din Variaș, fără să mai vorbim de gospodăria colectivă din Lovrin al cărei fond de bază depășește de aproape 2 ori pe cel realizat de colectiviștii din Variaș.

Sumedenie de exemple ilustrează însemnătatea sporirii fondului obștesc pentru îmbunătățirea traiului colectiviștilor. Vom desprinde numai unul. Gospodăria colectivă din Uihei a dat pînă acum membrilor săi, numai bani cîte zece lei la ziua-muncă, în timp ce colectiviștii din Variaș au primit drept avans la ziua-muncă doar șase lei. Mare este de asemenea diferența și la produsele agricole repartizate membrilor.

Concluzia este una singură. Creșterea puterii economice a unei gospodării colective depinde, nemijlocit, de creșterea continuă a fondului **de bază.**

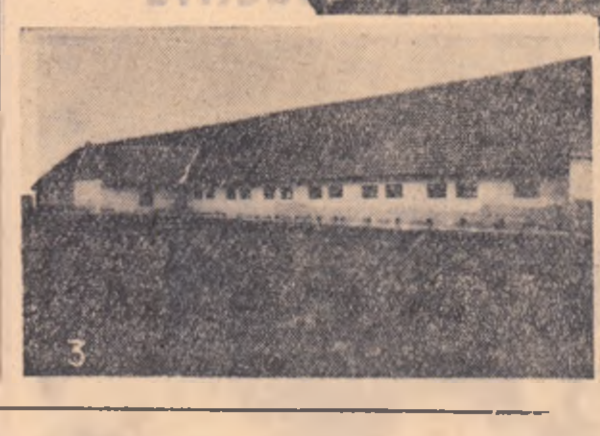
În sectorul zootehnic al gospodăriei colective Cenad

1. La înființare, gospodăria agricolă colectivă din Cenad n-avea nici o vacă. Astăzi sectorul ei zootehnic numără 146 de vaci (dintre care o parte se văd în fotografie).

2. Aparatul fotografic n-a putut cuprinde întreaga turmă care iese de la muls din tarc. Numărul oilor trece de 800 capete.

3. Pe locul unde cu puțin timp în urmă era teren viran, se înalță acum încăpătoarele grajduri ale colectivei.

Măsuri care promit mult

Ing. GH. SIRBESCU
vicepreședintele
sfatului popular raional
Sînnicolau Mare

Există și în raionul Sînnicolau Mare unele gospodării colective, cum ar fi, de pildă, cele din Variaș, Cenad și Sînnicolau Mare, care au dezvoltat în ultimii ani sectorul zootehnic, ajungînd să aibă animale în valoare de 307.217 lei. La gospodăria colectivă din Variaș, din cei 2.111.965 lei realizați ca venit bănesc în acest an de către colectiviști, o mare parte provine din sectorul zootehnic.

Trebuie arătat însă că, față de posibilitățile existente în raion, dezvoltarea creșterii animalelor este mult rămasă în urma atît în Gostaturi, cît mai cu seamă în sectorul agricol cooperatist. Vom da un exemplu destul de elocvent. Prevederile legii nr. 6, privind gradul de încărcare la 100 ha., au fost îndeplinite de gospodăriile agricole colective în procent de 27 la sută la taurine, de 37 la sută la ovine, de 9 la sută la păsări. Și mai grav este faptul că nu s-a respectat proporția justă între specii, dezvoltîndu-se creșterea calului în detrimentul celorlalte specii, că efectivele de animale au un caracter neuniform și sînt de valoare zootehnică redusă, deoarece au rezultat din „strînsură", neaplicîndu-se nici o metodă de selecție.

O piedică mare în calea dezvoltării sectorului zootehnic în raionul nostru o constituie lipsa de preocupare a organelor agricole pentru asigurarea bazei furajere. Astfel, dacă în anii 1953—1954 baza furajeră reprezenta în raion abia infima cifră de 6 la sută din planul de cultură, măsurile luate pentru îndreptarea acestei situații au dus la... — ce credeți? — la micșorarea an de an a suprafeței destinate bazei furajere. Motivul invocat era de obicei „grija deosebită pentru mărirea suprafețelor cerealiere". Lucrurile din păcate nu s-au oprit aci. S-a procedat în unele locuri și la schimbarea destinației izlazurilor, iar în altele, cum sînt comunele Saravale și Gelu, datorită unei condamnabile neglijențe, izlazurile au ajuns într-o stare deplorabilă, acoperite cu spini, buruieni, pline de mușuroaie.

În asemenea cazuri nu-i de mirare că sectorul zootehnic în gospodării colective este slab dezvoltat și că unii colectiviști consideră creșterea animalelor drept o ramură de producție nerentabilă. Ba, mai mult decît atît. Unii colectiviști dau o interpretare foarte greșită problemei creșterii necontenite a nivelului lor de trai. Ei se fac că nu pricep că, cu cît crește avutul gospodăriei colective, cu atît se îmbunătățește și traiul lor. La Pesac, de exemplu, mulți colectiviști caută să mărească numărul de animale proprietate personală, pe care le îngrijesc cît se poate de bine, în detrimentul numărului de animale aflate în proprietate obștească, de care se ocupă foarte puțin.

În gospodăria agricolă colectivă din Beba Veche vom întîlni o situație și mai nefirească: laptele se distribuie colectiviștilor la prețul de 0,50 lei litrul, în loc să se valorifice la stat, unde se plătește 1,50 lei litrul. Deci nu-i întîmplător faptul că în Beba Veche colectiviștii se plîng că veniturile din sectorul zootehnic sînt mici.

Se mai săvîrșesc și greșeli de altă natură. Bunăoară, gospodăria agricolă colectivă Variaș, avînd întinse culturi cerealiere, în loc să se ocupe cu creșterea porcilor crește oi, deși nu dispune decît de suprafețe foarte reduse de pășune. De asemenea, gospodăria colectivă Igriș a vîndut cele 8 vaci pe care le avea (invocînd drept motiv lipsa de furaje) și a cumpărat oi.

Analizînd temeinic această situație, comitetul executiv al sfatului popular raional, sub îndrumarea comitetului raional de partid, a luat de curînd unele măsuri menite să aducă o îmbunătățire a dezvoltării sectorului zootehnic chiar în anul ce va urma și a întocmit un studiu pentru dezvoltarea creșterii animalelor în următorii trei ani (1958—1960). Va trebui să se asigure o însemnată sporire a șeptelului, să se îmbunătățească calitatea efectivului matcă și să se ajungă la o însemnată creștere a producției de carne, lapte, lînă, ouă etc.

Cifrele prevăzute de acest studiu nu sînt excesiv de mari, încît avem certitudinea că ele vor fi îndeplinite, iar în unele puncte chiar depășite. Aceste cifre prevăd ca în sectorul taurin, pînă în anul 1960, să se ajungă la un efectiv matcă de 6.645 capete, față de 4.792 capete cîte sînt în prezent, iar în sectorul porcin să se ajungă la 4.212 capete. Pentru a se obține mărirea numărului bovinelor, trebuie să se micșoreze numărul celor sacrificate, înlocuindu-se cu carnea de la păsări, iepuri, ovine și mai ales porci. În sectorul cabalin nu este prevăzută o creștere, deoarece cooperativizarea agriculturii fiind terminată, lucrările agricole se vor efectua în mare parte cu ajutorul mașinilor. La oi se prevede ca acțiunea de merinozare să fie de sută la sută la sfîrșitul anului 1960 în gospodăriile agricole de stat și de 60 la sută în gospodăriile agricole colective.

Dar în fața noastră nu stă numai problema sporirii șeptelului de animale, ci și mărirea producției animale. De pildă, producția de lapte va trebui să ajungă de la 1.800 la 2.500 de litri pe cap de vacă furajată. Că acest lucru este posibil, o dovedește faptul că gospodăria agricolă colectivă Variaș a obținut pînă în trimestrul al III-lea de la 34 de vaci o producție de 55.165 litri lapte, ceea ce înseamnă 1.622 litri lapte pe cap de vacă. Pentru a obține însă asemenea producții este necesar să se asigure un efectiv matcă de mare valoare zootehnica. În vederea acestui lucru, se prevede înființarea a două centre de selecție la gospodăria agricolă de stat Variaș și Sînnicolau Mare și un centru de reproducție și combatere a sterilității.

Nu trebuie uitat nici faptul că specificul raionului nostru este cerealier, deci există condiții ca pe viitor el să devină un important centru pentru creșterea și îngrășarea porcilor. Rasa predominantă în momentul de față este Albul Mijlociu de carne. Pentru a obține animale de valoare zootehnică, se vor organiza 5 nuclee de selecție, ce vor furniza pentru toate unitățile de stat material necesar de reproducție. Este prevăzut ca sectorul porcin să furnizeze, pînă în 1958, 250 tone carne, iar pînă în 1960 — 500 tone de carne.

La toate aceste măsuri se adaugă și faptul că baza furajeră trebuie să ia o amplă dezvoltare. Astfel furajele se vor cultiva pe 12 la sută din terenul arabil, se va mări suprafața de lucernă și trifoi pînă la 450 ha.; conveierul verde se va organiza pe o suprafață de 1.720 ha.; pe toate pășunile se va folosi pășunatul rațional; culturile duble pentru furaje de masă verde și siloz să ajungă pînă în 1960 la 20.000 tone; izlazurile vor fi întreținute și curățite de buruieni și se vor aplica îngrășăminte naturale și chimice.

Toate aceste măsuri prevăzute în planul anului 1958 și în planul de perspectivă sînt bine gîndite. Ele nu vor putea fi duse însă la înfăptuire dacă nu ne va preocupa îndeaproape problema cadrelor zootehnice, care să dirijeze procesele de producție. Vor trebui școlarizate cadre din gospodării colective astfel încît în 1960 să avem în producție un număr mult mai mare de maiștri, brigadieri, ingineri zootehniști, medici veterinari.

Sfaturile populare comunale vor trebui să sprijine cu toate forțele îndeplinirea măsurilor preconizate, pentru ca agricultorul bănățean din raionul Sînnicolau Mare să obțină iarăși un loc de frunte între crescătorii de animale din țara noastră.

Pe scurt

● Gospodăriile colective din raion au primit pînă acum drept ajutor din partea statului credite în valoare de 1.572.873 lei. Valoarea totală a fondului de bază, care în 1955 atinsese doar 10.893.512 lei, a ajuns astăzi la 15.144.214 lei. Cinci gospodării colective au un fond de bază de peste 1 milion lei fiecare.

● În primele trei trimestre ale acestui an, gospodăria colectivă Variaș a obținut un venit total de 2.111.965 lei, iar gospodăria colectivă Cenad 2.504.112 lei.

● Gospodăria colectivă din Uihei devine și ea milionară. Aci s-au obținut în acest an producții foarte mari la ha: 38.000 kg sfeclă de zahăr, 4.300 kg porumb, 1.857 kg grîu. În sectorul individual media pe comună a fost abia de 1.185 kg la grîu și 2.100 kg la porumb.

● Cultura plantelor tehnice a luat o mare dezvoltare în unele gospodării colective. Gospodăria din Pesac a realizat din vînzarea acestor produse 484.385 lei, iar în 1957 cea din Uihei 1.434.500 lei.

● În gospodăria agricolă colectivă Sînnicolau Mare, o zi-muncă este retribuită cu 5 kg grîu, 10 kg porumb, 1 kg orz, 10 lei și alte produse. Transformate în bani, la preț de achiziții, produsele ce se dau pentru o zi-muncă, valorează circa 56 de lei.

Puternicul răsunet internațional al raportului prezentat de N. S. HRUȘCIOV

Cercurile politice și presa din întreaga lume acordă o deosebită atenție raportului prezentat de N. S. Hrușciov la sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U.R.S.S. Document politic de mare însemnătate, raportul a ridicat numeroase probleme care au trezit un mare interes internațional.

Ziarul englez „Daily Mirror", care are un tiraj de cinci milioane exemplare, scrie între altele: „Rusia Sovietică există și va exista ca unul din cele mai puternice state de pe lume. Așadar, concluzia este următoarea: Rusia și Occidentul trebuie să coexiste".

„După 40 de ani de existență — subliniază într-un articol redacțional ziarul sirian „An Nasr" — Uniunea Sovietică a devenit o țară a cărei cultură, știință și tehnică au atins un înalt nivel, care a lăsat cu mult în urmă țările capitaliste. Uniunea Sovietică este stegarul îndeobște recunoscut al păcii, apărătoarea tuturor popoarelor în lupta împotriva imperialismului. Poporul sirian, folosindu-se de prilejul aniversării Revoluției din Octombrie, își exprimă sentimentele de solidaritate și simpatie, de recunoștință și prietenie pentru marele său prieten — poporul sovietic — și-l felicită pentru marile victorii repurtate în toate domeniile vieții".

Propunerea făcută în raportul său de tovarășul Hrușciov cu privire la o întîlnire la nivel înalt între reprezentanții țărilor capitaliste și reprezentanții țărilor socialiste a trezit un viu interes. Ziarul englez „Times" a scris că ideea propunerii lui Hrușciov ar constitui un „obiectiv ce trebuie urmărit și asigurat". În Germania Occidentală, partidul social-democrat a salutat propunerea unei conferințe între Est și Vest. Chiar partidul german care face parte din coaliția guvernamentală, consideră că propunerea nu poate fi refuzată în principiu. Este de altfel semnificativ că nici purtătorul de cuvînt al Casei Albe, nici Dulles însuși, n-au cutezat să respingă fățiș ideea întîlnirii, dată fiind tocmai popularitatea ei în opinia publică. Numai ziarele cele mai reacționare au cutezat să strecoare părerea că „nu sînt coapte condițiile pentru ca o astfel de întîlnire să dea rezultate".

În presa indiană se reflectă deosebit de puternic ecourile discursului lui N. S. Hrușciov. „Coexistența reprezintă piatra unghiulară a politicii sovietice", scriu ziarele „Hindustan Times" și „Indian Expres". Ziarul „Dekkan Herald" scrie că N. S. Hrușciov a chemat Occidentul să renunțe la război ca metodă a rezolvării problemelor internaționale, la încetarea războiului rece și a cursei înarmărilor, a chemat la stabilirea relațiilor reciproce între țări pe baza coexistenței pașnice.

La rîndul lor, toate ziarele centrale japoneze acordă un spațiu larg acestor propuneri. „Trebuie să recunoaștem cinstit, — scrie ziarul „Iomiuri Japan News", că numai datorită propriilor sale eforturi Rusia s-a transformat în acest scurt răstimp într-o mare putere. Cînd te gîndești la progresele strălucite realizate de Uniunea Sovietică în domeniul științei și tehnicii — continuă ziarul — nu este greu să-ți dai seama că Uniunea Sovietică este capabilă să depășească în 15 ani S.U.A. din punct de vedere economic". Iar un alt ziar japonez de mare tiraj „Asahi" cere traducerea în viață a principiilor coexistenței pașnice, proclamate încă odată de Sovietul Suprem al U.R.S.S. „Urmărind aceste principii, — continuă articolul, — țări cu sisteme politice diferite pot desfășura întrecerea economică în locul cursei înarmărilor, ceea ce va contribui la progresul civilizației".

Chemarea cuprinsă în raportul tovarășului Hrușciov — pentru triumful cauzei conviețuirii pașnice și a colaborării între popoare — a găsit cel mai puternic răsunet în inimile tuturor oamenilor cinstiți și doritori de pace din întreaga lume.

O ramură productivă

În colhozurile din Uniunea Sovietică se duce o muncă susținută pentru dezvoltarea continuă a creșterii animalelor, pentru mărirea producției acestei importante ramuri a economiei naționale. În această direcție ocupă un loc de seamă creșterea oilor și în special a oilor cu lînă fină.

În fotografie: un miel îngrijit la crescătoria de oi din colhozul „1 Mai" (Azerbaidjan).

În Estonia ia avînt creșterea animalelor pentru producția de lapte

În anul 1956 în Estonia s-au produs pe cap de locuitor 539 de kilograme lapte, adică o dată și jumătate mai mult decît în S.U.A. În decursul primelor șase luni ale acestui an producția de lapte a crescut cu 30 la sută în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut.

Trei pătrimi din întregul venit al colhozurilor din Estonia provin din creșterea animalelor. În prezent, în cirezile de vite cornute mari predomină vacile care dau o mare cantitate de lapte, cum sînt: vaca de rasă roșie estonă și vaca de rasă neagră-pestriță estonă. Vacile de rasă roșie estonă sînt animale bine hrănite cu o greutate de 500—550 kg și chiar mai mult. Ele au fost încrucișate cu vaci de rasă olandeză și daneză.

Creșterea oilor karakul în R. S. S. Uzbecă

În Uzbekistan se numără aproximativ 4.500.000 de oi de rasă karakul. R.S.S. Uzbekă este una din cele mai mari producătoare de piei de oi karakul.

Pînă în 1960 producția de piei de oi karakul va spori în Uzbekistan aproximativ de 1,5 ori.

Institutele de cercetări științifice acordă ajutor crescătorilor de oi în vederea înfăptuirii acestui program. Unul dintre aceste institute este Institutul pentru cercetările în domeniul creșterii oilor karakul, înființat acum un sfert de veac la Samarcand. El este unic în lume. Baza principală de pășuni pentru aceste oi în Uzbekistan este pustiul Kzîl-Kum. Specialiștii studiază rezervele subterane de apă din acest pustiu.

DIN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Dezvoltarea sectorului socialist în agricultura R. Cehoslovace

Pînă la începutul toamnei din acest an în Cehoslovacia existau 8.945 gospodării agricole unice de tip superior. Ele au prelucrat 2.475.000 hectare sau 34,1 la sută din totalul terenurilor agricole. În acest număr se includ 1.870.000 ha de pămînt arabil, ceea ce formează 36,7 la sută din suprafața arabilă totală. Paralel cu gospodăriile de stat sectorul socialist cuprinde 51,3 la sută din totalul terenurilor agricole și 52,6 la sută din totalul suprafeței arabile.

Lucrări de ameliorații agricole în R. P. Albania

În șesul Muzekie așezat în partea centrală a Albaniei se desfășoară pe scară largă lucrări de ameliorații agricole.

Marele Muzekie este una din cele mai fertile regiuni ale țării. Suprafața ei este de aproximativ 40.000 ha. Dar nu este cultivat în întregime. Mii de hectare de pămînt sînt mlăștinoase. În lunile de iarnă, o parte considerabilă a șesului este inundată de fluviile Skumbini și Seman. Marile lucrări de ameliorații au fost începute în șes la sfîrșitul anului 1954. Nu demult s-a terminat construirea unui canal de evacuare lung de 10 km prin care 2/3 din apele mlaștinilor au fost vărsate în Marea Adriatică. În prezent se construiește un al doilea asemenea canal.

În anii viitori șesul Muzekie se va transforma în grînarul Albaniei. După terminarea lucrărilor complexe de irigație de pe Muzekie țăranii albanezi vor căpăta în plus aproximativ 10.000 ha de pămînturi noi și 26.000 ha de pămînturi îmbunătățite.

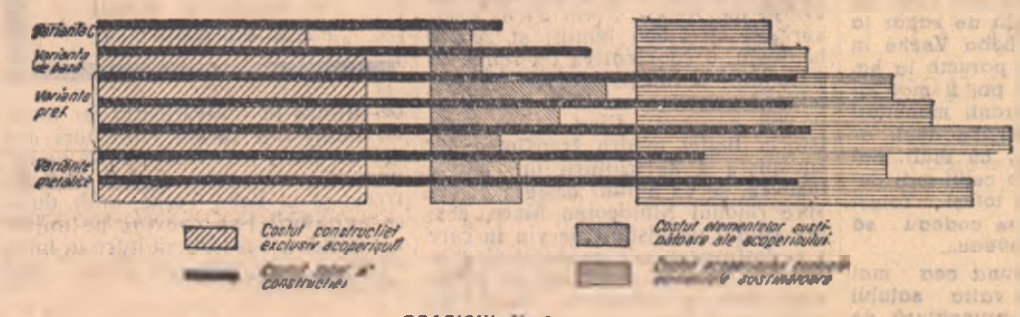
Discuții

Ce materiale să prevedem în proiectele pentru construcțiile agricole (I)

Alegerea materialelor de construcție este una din cele mai importante probleme, întrucît ea influențează aproape toți factorii proiectării (schema structurii și implicit dimensiunile spațiilor libere ce se pot realiza, costul lucrării, durata construcției, cheltuielile de întreținere, aspectul arhitectural etc.). În consecință, problema alegerii acestor materiale ar antrena în discuție toate aspectele proiectării. Pentru simplificare, voi arăta numai aspectele economice, considerînd că în toate cazurile se pot realiza construcții cu aceeași funcționalitate, cu aspecte arhitecturale de aceeași valoare, și că materialele au calitățile indicate în standarde și normative.

Înainte de a intra în fondul problemei este necesar să precizez că diversele rezolvări date unei construcții, respectiv diversele variante, primesc cîte un nume, care, de cele mai multe ori, este al unui material folosit. De exemplu: varianta cu șarpantă de lemn rotund. Aceasta atrage în mod deosebit atenția asupra materialului respectiv și în mod involuntar se face o legătură directă între costul construcției și noțiunea de șarpantă de lemn rotund. În fond costul este influențat și de felul cum sînt realizate izolațiile, tencuielile de la tavan, învelitoarea.

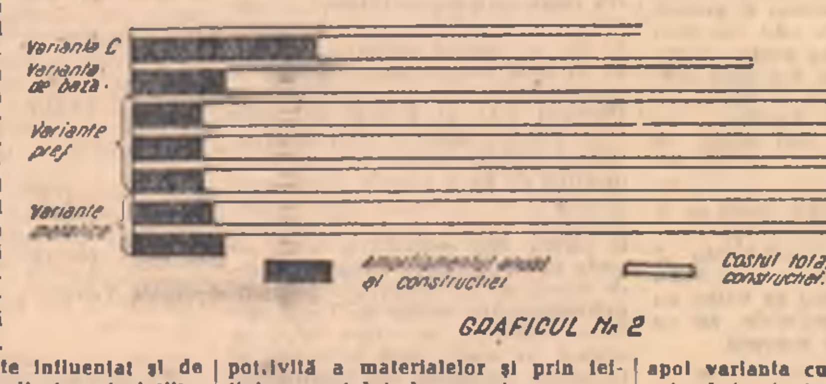
Referindu-ne la un proiect de grajd pentru 100 de vaci și luînd ca bază varianta 1 cu șarpantă de lemn rotund și învelitoare de țiglă se constată că elementele portante ale acoperișului reprezintă numai 10 la sută din valoare, în timp ce pereții din zidăria de cărămidă, fundațiile de beton și pardoselile cu toate lucrările aferente reprezintă 55 la sută, iar restul lucrărilor de acoperiș (centuri, tavane, învelitori etc.) reprezintă 35 la sută din valoarea construcției. Examinînd alte cinci variante (trei cu șarpante prefabricate de beton armat și două cu șarpante metalice) se observă că valorile fundațiilor și pereților rămîn aceleași, unele modificări fiind la valorile elementelor portante ale acoperișului, iar cele mai importante la restul lucrărilor de acoperiș. (Vezi graficul nr. 1). Rezultă că alegerea unui anumit material ca element portant atrage după sine folosirea unor anumite materiale la realizarea restului acoperișurilor. Într-adevăr, la căpriorii de beton armat nu se pot folosi izolări termice cu lut și paie susținute pe lături, așa cum sînt la șarpantele de lemn, datorită greutății mari și dificultăților de prindere. De asemenea, gradul de durabilitate al elementelor susținătoare ale acoperișurilor atrage după sine necesitatea folosirii unor materiale care să asigure aceeași durabilitate pentru restul lucrărilor.

GRAFICUL Nr 1

Eforturile ce se depun pentru ieftinirea construcțiilor agricole trebuie îndreptate către ieftinirea tuturor elementelor, respectiv printr-o alegere potrivită a materialelor și prin ieftinirea prețului de revenire pe șantier a acestora. Din cele prezentate pînă aici a rezultat în oarecare măsură legătura dintre durabilitatea materialelor și costul lucrărilor. Într-adevăr, dacă vom compara varianta de bază, cu șarpantă de lemn și variantele prefabricate (cele cinci amintite mai sus), se constată că materialele și modul lor de folosire ne asigură o durabilitate mult mai mare la acestea din urmă decît la prima. Cu alte cuvinte, la sporul de cost corespunde o mărire a durabilității.

Să vedem ce se întîmplă dacă se folosesc materiale mai ieftine decît cele de la varianta de bază. Înlocuind pereții de cărămidă cu pereți de chirpici, tavanul pe șipci și trestie cu araci înfășurați cu funie de paie etc. se obține varianta C din graficul nr. 1, așa-numita variantă cu șarpantă de lemn pe stîlpi interiori. La o scădere destul de mică a costului inițial corespunde o scădere importantă a durabilității și în plus, necesitățile de întreținere cresc considerabil. În graficul nr. 2 sînt trecute comparativ valorile de cost ale diverselor variante, precum și amortismentele ce grevează costul producției ce se realizează în construcții. Din acest grafic se desprinde concluzia că folosirea unor materiale inferioare atrage după sine micșorarea volumului de investiții (ieftinește construcția) dar micșorează durabilitatea construcției și grevează producția cu o cotă mai mare de amortisment. Deci, produsele rezultate de la animalele adăpostite într-un grajd cu pereți de chirpici vor fi mai scumpe decît cele obținute într-un grajd cu pereții de cărămidă.

GRAFICUL Nr 2

Desigur că aceasta nu poate constitui o regulă generală și în nici-un caz nu poate fi aplicată în mod mecanic. Proiectanții și executanții au sarcina de a analiza și realiza soluțiile cele mai economice. Or, din punct de vedere al amortismentului, cele mai avantajoase variante sînt cele cu prefabricate din beton armat, apoi varianta cu șarpantă de lemn rotund (varianta I) a cărui amortisment este destul de apropiat de zona celor prefabricate și cea mai puțin avantajoasă este varianta cu șarpantă de lemn pe stîlpi interiori cu pereți de chirpici și tavan pe araci înfășurați cu paie (varianta C).

Aprecierile economice făcute mai sus sînt valabile numai în ipoteza că pentru investițiile în construcțiile agricole s-ar dispune de fonduri nelimitate și că pe toată durata existenței construcțiilor nu ar apărea modificări în baza cărora să fie necesare reamenajări sau poate chiar părăsirea amplasamentelor.

Ing. HORIA GHEORGHIU
șeful sectorului de tipizare din I.P.C.A.

(Continuare în nr. viitor)

Informații

PRONOSPORT

Iată cum arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 45 (etapa din 10 noiembrie 1957).

I. R.P.F. Iugoslavia-Grecia (camp. mondial)	1
II. Știința Cluj-Progresul Sibiu (cat. B)	1
III. Locomotiva Constanța-Știința Iași (cat. B)	1
IV. Energia Cîmpina-Dinamo Bîrlad (cat. B)	x
V. Progresul Suceava-Dinamo 6 București (cat. B)	x
VI. Energia Arad-Energia Baia Mare (cat. B)	x
VII. Energia 1 Mai Ploești-Progresul Focșani (cat. B)	1
VIII. Energia Uz. tract. Or. Stalin-Energia Mediaș (cat. B)	1
IX. Milan – Padova (camp. italian)	ANULAT
X. Roma-Udinese (camp. italian)	x
XI. Alessandria-Napoli (camp. italian)	ANULAT
XII. Sampdoria - Internazionale (camp. italian)	ANULAT

Meciurile IX: Milan-Padova, XI: Alessandria-Napoli și XII: Sampdoria-Internazionale au fost anulate nedisputîndu-se din cauza ploii torențiale care a făcut terenurile impracticabile. Conform regulamentului, se acordă gratuit tuturor buletinelor depuse pronosticurile exacte la meciurile anulate.

La acest concurs au fost depuse aproximativ 620.000 variante.

ÎNSEMNĂRI DIN PÎRVENEȚ

Oamenii se ajută să-și construiască fericirea

Înainte de a pleca din Sofia, mi se spusese că în Pîrveneț este o cooperativă agricolă puternică, cunoscută în întreaga Bulgarie. Cînd am ajuns la Plovdiv și-am vizitat redacția ziarului regional „Otecestveno glas" mi s-a repetat același lucru și, de aceea, sînt foarte nerăbdător să ajung mai repede în această comună vestită. Nerăbdarea mea crește și mai mult cînd aflu că șoseaua asfaltată, pe care mașina merge cu o viteză uimitoare a fost făcută de către membrii cooperativei... Și cele șase-șapte minute cît durează drumul mi se par o veșnicie.

Dar iată-ne ajunși. Oprim întîi la o clădire nouă, cu două etaje, pe care atîrnă o firmă: „Cooperativa agricolă de producție Gheorghi Dimitrov, comuna Pîrveneț, județul Plovdiv..."

Abia am intrat într-o cameră mare, pe a cărei ușă scrie: „Președintele" și am o mare dezamăgire. La Ministerul Agriculturii și Silviculturii, tovarășul care îmi povestise de Pîrveneț îmi spusese:

— Nu poți să vorbești despre cooperativa agricolă de producție din această comună, fără să vorbești și despre Todor Kordovski, președintele ei.

În locul lui Kordovski ne întîmpină însă Todor Rusev Colev, un bătrînel simpatic care ne informează că președintele lipsește. E plecat cu contabilul șef la Tim-Ras, — localitate din pitoreștii munți Rodopi, — să cumpere un loc pe care urmează să clădească mai multe vile pentru odihna membrilor cooperativei în timpul concediului. Și dezamăgirea mea devine și mai mare, în momentul cînd aflu că președintele nu va fi în sat nici a doua zi, urmînd să meargă de acolo la Sofia, la o conferință. Mă întorc amărît, către însoțitorul meu și ridic din umeri:

— Ce facem?

Înduioșat de înfățișarea mea, însoțitorul mă încurajează cu un zîmbet și cu promisiunea că nu vom pleca din Pîrveneț pînă ce nu vom sta de vorbă și cu președintele. Propune însă ca pînă la înapoierea acestuia, să luăm informații de la Todor Rusev Colev și de la alți membri ai cooperativei...

Mă declar mulțumit. Ba chiar zîmbesc, deoarece în felul acesta voi sta mai multă vreme în localitate, voi vorbi cu mai mulți oameni și voi putea să-mi notez mai multe impresii în carnet.

Înainte de a afla unele date și cifre despre gospodărie din gura gazdei noastre, întreb ce anume funcție îndeplinește aici. Îmi spun în gînd că întrebarea e justificată, deoarece, după înfățișare, omul pare a fi un orășan. Imediat constat că nu m-am înșelat. Todor Rusev Colev este ajutorul șefului contabil al gospodăriei și a fost multă vreme funcționar la Banca de Stat din Plovdiv. În 1948, cînd a luat ființă gospodăria cooperatistă s-a pus, între altele, problema cadrelor. Cu toate că în sat erau multe cadre de nădejde — oameni oțeliți în luptă, cu un nivel politic ridicat și buni gospodari, — cu toate că la 9 septembrie 1944, în Pîrveneț erau 30 membri de partid din ilegalitate și aproape tot satul luase parte activă la lupta antifascistă, gospodăria avea nevoie și de oameni specializați în probleme economico-financiare și de tehnicieni, care nu existau în comună. În consecință într-o adunare obștească, locuitorii comunei au hotărît să trimită o delegație la Plovdiv, la fostul lor consătean Todor Rusev Colev, să-l roage să vină în sat măcar pentru cîțiva ani și să-i ajute a pune temelia trainică gospodăriei.

Omul a stat cîteva zile și a chibzuit. La început s-a gîndit să nu se ducă. Trăise mulți ani la oraș și se învățase cu altfel de viață decît cea de la țară. La oraș se obișnuise cu un trai mai ușor și mai confortabil. Avea salariu bun. Casă cu lumină electrică și baie. De aci și pînă la birou se ducea cu troleibuzul — iar străzile erau asfaltate. Nu mai știa ce e noroiul, nu mai încălța ghetele sau bocancii decît atunci cînd pleca în munți, la excursie. În restul timpului, umbla numai în pantofi care erau întotdeauna curați... Dacă s-ar fi gîndit numai la astea, fără să mai pună la socoteală sălile de cinematograf și teatru, opera, conferințele, bibliotecile, restaurantele și altea altele și tot ar fi fost de-ajuns ca să atîrne greu cumpăna îndoielii și nehotărîrii...

Într-o bună zi, ușa casei i-a fost deschisă însă de Todor Kordovski. Acesta i-a vorbit de la inimă. Direct, țărănește fără ocolișuri.

— Știu, i-a spus Kordovski. Aici ai de toate. Dar de ce te gîndești numai la tine? Vino în Pîrveneț, să facem și acolo teatru, cinematograf. Să trăiască omenește și cei din satul nostru. Au mai venit și alții și i-au spus fel și fel de vorbe. I-a ascultat și-a început să se gîndească și-n altfel. Avea acolo, la Pîrveneț, frați și surori, nepoți și nepoate. Avea și foști colegi din școala primară, tovarăși de-ai săi din copilărie. Și-a adus aminte de Ilie Rancev, cu care se juca de-a haiducii și poterele, de-a jandarmii și partizanii, de-a v-ați-ascunselea... Și-a adus aminte și de alții care rămăseseră în sat și trăiau încă greu. Acolo nu mai era vorba nici de cinematograf și nici de teatru. Nici măcar de bibliotecă și lumină electrică. Se punea în primul rînd problema asigurării pîinii de toate zilele, a unui trai modest...

A vorbit cu el și directorul băncii, povestindu-i că și alți fii ai satelor s-au întors între frații lor să-i ajute a-și îmbunătăți traiul. Fără să mai aștepte pînă a doua zi cu răspunsul cum îi spusese directorul, Todor Colev și-a luat pălăria și s-a dus acasă să se sfătuiască și cu nevasta. După un ceas, s-a întors. Părea bucuros, că se duce să-i ajute pe oameni să-și construiască fericirea, dar era tot cu inima îndoită. „Dacă o fi prea greu acolo? Dacă n-o putea să facă față greutăților? Dacă oamenii nu vor fi mulțumiți de el? Și-apoi, el avea casă în Plovdiv. Proprietatea lui, făcută prin muncă și economisire îndelungată. Cum să și-o părăsească? A răspuns directorului că se duce la Pîrveneț pentru trei ani, dar pune o condiție: în această vreme să i se păstreze postul pe care-l are la bancă și cînd s-o întoarce să-l poată lua din nou în primire. Directorul a încuviințat. I-a dat și hîrtie la mînă asigurîndu-l că nu numai după trei ani, ci chiar mai devreme, dacă se va întîmpla să nu se poată înțelege cu oamenii îi va reda slujba la bancă...

S-a întîmplat însă altfel de cum plănuise. Numai după doi ani, Todor Rusev Colev s-a dus la directorul băncii și i-a cerut să nu-i mai păstreze postul, că el vrea să rămînă mai departe în gospodăria cooperatistă din Pîrveneț. Acum, după aproape zece ani, fostul funcționar de bancă stă bucuros de vorbă cu noi și ne povestește cu mîndrie că în toate cîte s-au făcut aici, în Pîrveneț, se află și un crîmpei din sufletul său...

ȘERBAN NEDELCU

Buletin Meteorologic pentru zilele de 13, 14, și 15 noiembrie

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL ANUNȚĂ TIMPUL PROBABIL PENTRU URMĂTOARELE TREI ZILE:

Vreme schimbătoare și în general umedă, favorabilă ploilor. Vînt potrivit pînă la tare în sectorul estic mai întîi, apoi în sectorul vestic. Temperatura aerului în scădere. Minimele vor oscila între minus 3 și plus 3 grade în nordul țării și între 3 și 9 grade în rest, iar maximele între 9 și 15 grade.

În munți la peste 1.500 metri altitudine, ninsoare trecătoare, iar local în nordul țării, îngheț slab, noaptea.

Temperatura solului în scădere treptată și ușoară, iar umezeala solului în creștere.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"